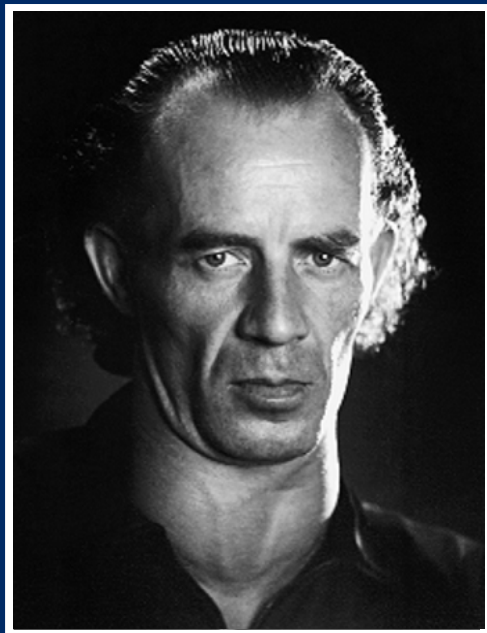

"רק האמת עומדת במבחן הזמן"

ברונז גרונינג
וחוג ידידיו

עדות אז ועכשיו

ליקט וערך
תומס אייד

"רק האמת עומדת במבחן הזמן"

"רק האמת עומדת במבחן הזמן"

ברונו גרונינג

וחוג ידידי

עדות אז ועכשיו

ליקט וערך

תומס אייך

חוג ידידי ברונו גרונינג

ספר זה אינו למכירה - פריט חוג ידידי ברונו גרונינג.
תפוצתו בעזרת תרומות.

1st Edition 2012

© Kreis für geistige Lebenshilfe e.V.,
Haidauer Str. 6
93107 Thalmassing,
גרמניה

Internet: www.bruno-groening.org/hebrew

פרסום זה, כולל כל תוכנו, זכות היוצרים מוגנת לפי חוק. כל העתקה,
שחזור, תרגום, מיקרופילם, אחסון אלקטרוני ועיבוד ללא רשות רשמית
בכתב של Kreis für geistige Lebenshilfe e.V. היא בהחלט אסורה
לפי החוק.

Orderno.: 973,12 hebräisch

מהדורה מקורית בגרמנית:
“Die Wahrheit hat allein Bestand”
ISBN 978-3-933344-78-6 deutsch

תוכן עניינים

7	הקדמה
11	מחשבה מנחה
13	בתקופה ההיא
	ברונו גרונינג כפי שהשתקף בעיתונות 15 – דעות על ברונו גרונינג 19 – דעות מומחים ודברי הוקרה 27 – מספרים ומחוברות 33
39	כיום
	פרשנות עיתונות בינלאומית 41 – דעות על חוג ידידי ברונו גרונינג 47 – דעות מומחים ודברי הוקרה 55 – מספרים ומחוברות 61
67	דו"חות החלמה ורופאים
	בקשות מרופאים, 1949 69 – החלמות בזמנו 75 – הצהרות רופאים מהקבוצה הרפואית מדעית 89 – החלמות כיום 99

הקדמה

כאשר ברונו גרונינג הגיע לכותרות בהרפורד ב-1949, הופעתו עוררה דיונים פומביים ומחלוקת אמיתית. אנשים שאלו: "האם הוא שרלטן או מרפא פלאים, עוזר מוכשר או נוכל ורמאי?" האם הוא באמת יכול לרפא?

דעות התנגשו עם נקמה. קבוצה אחת – בעיקר רשויות מגזר הבריאות הציבורית – דחתה נמרצות את גרונינג, כקצין הרפואה הבכיר בבילפלד, ד"ר ריינר, שבהתאם למגזין "רוויו", "לא הסתיר שמטרתו היתה 'להפיל את גרונינג' ". ב-14 באוגוסט, 1949, "רוויו" כתב בקשר לאחד מעמיתי ריינר:

"קצין הרפואה הציבורית בדטמולד, ד"ר דייס, שהתנגד בגלוי לגרונינג ומשתתף בדיון, ידו על העליונה. הוא למעשה מסביר לגרונינג שהוא יכול לעשות ולהוכיח מה שהוא רוצה, אך האיסור לרפא לא יוסר [...] ד"ר דייס היה מלא יהירות רפואית ומרוצה באופן מיוחד מגישתו."

מצד שני, היו כאלה בהרפורד שדיברו ללא חשש בזכות ברונו גרונינג, ודיווחו בכנות על חוויותיהם בנוכחותו. כך, באותו זמן שריינר ודייס דחו את ברונו גרונינג, ד"ר א. קאול כתב:

"הם מתאספים כאן מכל קצוות גרמניה – חסרי אונים וחלשים, הצעירים ביותר והזקנים ביותר, נשים, בחורות, ילדים, אנשים מכל הרמות והמעמדות החברתיים; אמריקאים, אנגלים, בלגים, שווייצרים, שבדים, הונגרים ופולנים. אפילו צוענים מגיעים לכאן בהמוניהם לאחר

החלמה מוצלחת של ילד צועני אילם. ישנם נכים, עיוורים וחרשים – קהילה של סבל וצורך; אנשים עניים, בין אם הם יושבים במכוניות מפוארות או מדדים במאמץ על קביים – חסרי האונים והמקווים, התשושים והנואשים, ורק משאלה אחת קיימת בלבבות מאות ואלפים – להחלים! הם אינם חוקרים אם למה שקורה כאן יש חותמת אישור מהשלטונות או מהרשויות, אם המדע בעד או נגד זאת, אם האדם האמור לרפא אותם הוא משיח או מוכשר אקדמית. הם רוצים להחלים מהסבל האנושי שלהם, הם רוצים להיות שוב פעילים באושר; הם רוצים להתאושש ולהבריא.

הסבל האנושי והמחלוקת שהתעוררה בקשר לברונו גרונינג, מתחלקת בין תהום אנושית לוקה בחסר. כל הספקנים, מחפשי הסנסציות, המתחרים, הקנאים, הרכלנים, המתחזים היהירים וההתרברבות הניצחת. כולם מרגישים צורך לומר משהו, לייצג את החוק והצדק או לשמר את הסדר והביטחון הציבורי. למראה אומללות זו ותמונת ההרס המועברת כאן, עליהם לשתוק, להסתכל ובשקט להפנות את גבם. כאשר אדם, ששכב בכיסא גלגלים במשך 20 שנה כגוויה חיה, לפתע קם ומתחיל ללכת בצעדים בלתי יציבים, אז משהו מדהים קרה, יוצא דופן. עברו ועברנו קרה נס בלתי נתפש, עד כמה שמישהו מנסה לנתח זאת באופן מתוחכם, באומרו שזה עדיין לא מוכיח מדעית שגרונינג ריפא מחלות אמיתיות, לא מדומות. הרופאים שלא הצליחו לרפא אותה, יכולים להחליט אם גב' קלימפובה בת ה-70 שגרה ברחוב אושטנפלד 123 באניגרו, שהיתה משותקת במשך שבע

שנים, היתה לה מחלה 'מדומה' או 'אמיתית'. העובדה לגביה אני מצהיר, היא שבשעה 14:00 ב-16 ביוני, 1949 לאחר כל אותן שבע שנים וללא עזרה, האישה המבוגרת התרוממה מהכיסא שלה והזיזה את זרועותיה באופן חופשי, וזה עבורי הוא אחד מ'ניסים' אלה שהם מעבר לגבולות הצרים של הבנת האדם שאינם יכולים להבין או לחשב זאת."

חילוקי הדעות שהחלו אז, עדיין ממשיכים כיום. כאשר בעבר היה מדובר באופן עיקרי בנציגים הרשמיים של מקצוע הרפואה, כיום אלו הם בעיקר "מומחי הדת" המנסים להוקיע את חוג ידידי ברוננו גרונינג כ"כת" ולזלזל בפעילויותיו.

ספר קטן זה מנסה לחלוק על נטייה זו באוסף קולות חיוביים בעד ברוננו גרונינג וחוג ידידי ברוננו גרונינג. הוא כולל הערות מעיתונות בינלאומית מאותה תקופה וכיום, ציטטות מספרים ומחוברות, וכן דעות אישיות, עדויות והערכות שנילקטו סביב תבל. להשלים אוסף זה, יופיעו בקשות רופאים מ-1949, דו"חות החלמה מוקדמים, דעות מרופאים בני זמנו ואחרים ממקצועות הרפואה, ודו"חות החלמה עכשוויים.

האמת לעולם תנצח בסופו של דבר. פרסום זה מיועד כתרומה קטנה מצידי ומיועד לעזור לאלה הפוסחים על שני הסעיפים - לקבל החלטה המבוססת על ידע.

תומס אייך

מחשבה מנחה

הטוב מאיר נתיב,
הטוב אכן ינצח!
כן, האמת פורצת דרך.

האמת מנצחת!

האמת היא האמת
ואין לסלפה באופן כלשהו –
רק האמת עומדת במבחן הזמן!

ברונו גרונינג

בתקופה ההיא

ברונו גרונינג כפי שהשתקף בעיתונות

"בדואיזבורג-בק, לא לפני זמן רב, ברונו גרונינג, גבר בן 42 מגדנסק, התפרסם באמצעות הריפוי מרחוק של אישה משותקת מבלי לראות או להכיר אותה."

שטרן, 29 במאי, 1949

"כל העולם מדבר עליו. ברונו גרונינג – שרלטן או מרפא פלאים?" המוני אנשים באו לאדם משונה בהרפורד [...]. זרם האנשים לא הניח לנו מאז שרופא הפלאים ברונו גרונינג התיישב בהרפורד. הסנסציה – רעבים, חולים, רופאים ועיתונאים, גרמנים, אנגלים ואמריקאים מופיעים לפני הבית בכיכר וילהלם כדי לראות את האיש שהפך לאגדה. הטלפון מצלצל עד 500 פעמים ביום, והדואר מביא לו עד 2000 מכתבים. 116 מכוניות חונות נספרו בשעה במשך יום אחד אחר הצהריים, ו-4000 אנשים חיכו לו פעם עד סביבות חצות הלילה."

וושטפיילישה רונדשאו, 23 ביוני, 1949

"זהו אכן סיפור מופלא. הריפוי הפך לסנסציה בצפון ובמערב גרמניה. הרפורד וברונו גרונינג שלה הפכו למחוז עלייה לרגל של אלפי אנשים מכל רחבי גרמניה. 'ריפויי הפלא' שלו עוברים מפה לאוזן. ועדות בדיקה מדעיות, ממשלת צפון הריין ווסטפליה, המשטרה, העיתונות – כולם מעסיקים עצמם באיש זה. חלקם קוראים לו גומל חסדים, נביא או רואים בו כשליח אלוהים. אחרים קוראים לו שרלטן [...]. האמת שלא ניתן להכחיש את הצלחותיו

המדהימות של 'רופא הפלאים' של הרפורד. הנכים שוברים את הקביים שלהם, העיוורים יכולים לראות ואנשים הלוקים במחלות ריאה, קיבה ואסתמה, נהיים בריאים."

מוניכנר מרקור, 24 ביוני, 1949

"הרפורד, היעד לאלפים. זה מעבר להבנתי! ברונו גרונינג מרפא את הנכים, העיוורים, האילמים [...] אחת מהתופעות האדירות ביותר במאה שלנו – זוהי הדעה הכוללת של מומחים רבים בקשר ל'מקרה גרונינג'."

זודויטשה זונטגספושא, 25 ביוני, 1949

"הרופאים יידהמו. ברונו גרונינג הוא שיחת היום באיזור הבריטי. היכן שלא תהיה, וכל מי שאתה מדבר איתו, מפלנסבורג ועד הריין, כולם מדברים על 'רופא הפלאים'. נוכחותו לפתע מאפילה על אירועים עכשוויים, מאפשרת לאנשים לשכוח את דאגותיהם, גדולות וקטנות, ולהפנות את מחשבותיהם לאיש האומר על עצמו: 'אני יכול להפוך אנשים חולים לבריאים!' במהלך כמה הימים האחרונים, דרכו של 'איש הפלאים' הובילה מהרפורד להמבורג, לקיל ולשלזויג. היכן שהוא נמצא, החדשות מופצות כרוח. החולים מתקהלים סביבו. פה ושם אנשים קוראים בניצחון: "אני בריא! גרונינג עזר לי!"

די וולט, 28 ביוני, 1949

"לפעילות הריפוי של גרונינג אין קשר לרפואה. ברונו גרונינג הצית התרגשות בממלכת הריפוי שלא נראה שכמותה כל יום. לאחר שקיבל איסור לרפא, הוא נעלם ללא עקבות. רק עכשיו נודע היכן הוא היה. המגזין 'רוויו'

שכר פרופסור לרפואה ושני כתבים להבהיר את תופעת גרונינג, ועכשיו מתפרסמות תוצאות מחקריהם בסדרת מאמרים. מדעת מומחה שנמסרה על-ידי פרופסור ג.ה. פיישר ממרבורג, וד"ר גרמר, פסיכולוג, על הבדיקה שערכו יחד עם בית החולים האוניברסיטאי היידלברג, מתגלה שגרונינג אינו שרלטן, מהפנט או רופא פלאים, אלא פסיכותרפיסט לא-רפואי מוכשר או 'רופא נפש' שיש לו מין שיטה פסיכותרפית מדעית מעניינת חדשה עם הצלחות מבטיחות. השמועות בדבר הצלחות ריפוי יוצאות דופן, אושרו. לכן גרונינג הוכר בידי מומחים והמתח שעלה סביבו משמש עבורנו כמראה המאפשרת לנו לזהות סדרת אירועים בלתי נעימים בני זמננו – אירוח החולים."

פסאואר נויה פרקסה, 10 בספטמבר, 1949

"ברונו גרונינג אינו יכול להרשות לעצמו להיכשל עקב תקנות חוק. ראש הממשלה, ד"ר ארהרד, הסביר במסיבת עיתונאים ביום שני, שאסור לאפשר ל'תופעה יוצאת דופן' כברונו גרונינג להיכשל עקב תקנות חוק. לדעתו, לא אמורים לעמוד בדרכו של גרונינג קשיים גדולים בקבלת הרשאה בבוואריה."

מונכנר מרקור, 7 בספטמבר, 1949

"ברונו גרונינג, ללא עוררין הינו מוכשר ובעל יכולות וכוחות יוצאי דופן שלא קל להשיגם, מסקנות סופיות לא עמדו בפני ההתקפה האדירה ב-1949. בסופו של דבר הוא עמד בודד וללא הגנה, לגמרי לבדו נגד התפרצות מפלצתית ששוחררה סביבו. נראה כאילו עומד להתרחש שינוי דתי חוזר במדע הרפואה. כאשר מאות אלפי סובלים ונגועים

יוצאים לרכוש ריפוי והחלמה, כאשר אינספור לבבות נפתחים לתקווה חדשה, אנחנו מאמינים שביכולתנו לקבוע באובייקטיביות שנראה כי יש צורך ברפורמה בסיסית בתחום הטיפול הרפואי."

וגטרישז אוניברזום, יוני 1953

"נושא ברוננו גרונינג ממשיך לעלות בכל הארץ בוריאציות חדשות שונות: נושא אמונה או מפעיל ניסים? גרונינג, שכבר בתחילת 1949 עורר את הקונפליקט המדעי המר ביותר, כיום עדיין מהווה את התופעה המשונה ביותר בהיסטורית ההחלמה בדרך הרוחנית. ממאבקי המדע הסוערים הראשונים לאחר הופעת גרונינג בהרפורד וב'טרברהוף', עד היום, המחלוקת בקשר לגרונינג עדיין לא חדלה מלהתקיים."

נויס אורופה, 1 באוקטובר, 1955

"ברוננו גרונינג – דבריו מעלימים מחלה [...]. במשך למעלה מעשר שנים ברוננו גרונינג השיג החלמות מוכחות. קשה להעריך את מספרן. הן מגיעות לאלפים. אדם זה הגיע למשפט פעמים רבות עקב שיטתו. היה עליהם לזכותו. עכשיו הוא עומד בביטחון בפני משפט חדש שנוי מאוד במחלוקת. ישנן ועדות ברוננו גרונינג בכל רחבי גרמניה. חבריהן רוחשים לאיש כבוד רב, לא רק כי העניק להם החלמות, אלא גם ישועה רגשית."

דס נויה בלט, יוני 1957

דעות על ברונו גרונינג

"גרונינג הוא תופעה יוצאת דופן, ולא ניתן לשייך אותו לכל אסכולה פסיכותרפית או פסיכולוגית. אני חושב שהוא היה אדם דתי מאוד – איש ענו, אמין, בעל טבע טוב ועוזר." הלמוט קינדלר מוציא לאור

"מסתבר שמר גרונינג לא בדק איש מאלה שהגיעו אליו. איני יודע על מקרה בו מר גרונינג אי פעם נגע באופן גופני במטופל. מעולם לא שמעתי שהוא אי פעם חיפש לשכנע מישהו לא לקבל עזרה ממומחה רפואי. הוא גם לא רשם כל תרופה [...]. אינני יודע על מקרה בו מר גרונינג דרש כסף מאיש בו טיפל. [...] לא ראיתי בו כשרלטן. [...] עבורי לא היה מוטל בספק כי נבעו ממנו כוחות שגרמו להחלמות אצל אנשים."

ד"ר הרמן קונסט, בישופ
נציג מועצת הכנסיה הפרוטסטנטית
ברפובליקה הגרמנית, 1949-1977

"איש אינו יכול להכחיש שברונו גרונינג ריפא אנשים חולים רבים שנחשבו כבלתי ניתנים לריפוי. האסכולה הקונבנציונלית ממהרת להסביר שאין זה יוצא דופן כי למחלות המדוברות יש מקור רגשי. אך הם אינם אומרים מדוע לרפואה הקונבנציונלית היתה הצלחה כה מועטת בשיטת טיפול זו. או שמקרים אלה הם כה מועטים שאולי הם שומרים על שתיקה מוחלטת לגביהם? בכל מקרה, לשיטת הריפוי' החדשה בהרפורד מגיעה תשומת הלב לה היא זוכה." ד"ר א. קאול

"כוח ניכר ומורגש מאוד נובע מברונו גרונינג, ורבות מהצלחותיו גובלות במה שמכונה 'נס' בשפה העממית." ד"ר יינס ברגפלדט

"אזרחי רוזנהיים יקיריי! אני מדבר איתכם מתוך ניסיוני האישי. הגעתי הנה בעיקר כאיש חולה, אך גם כנציג רשמי מבוואריה וכצופה. מעולם בחיי לא קיבלתי כזאת אבחנה יוצאת דופן – מעולם לא מהפרופסורים המפורסמים ביותר – כפי שקיבלתי כאן על-ידי מר גרונינג תוך כמה רגעים מבלי שהוא אי פעם נגע בגופי. באופן אישי, אני מאמין באמונה שלימה בהחלמתי, ואשא באחריות למה שקורה כאן, בפני הדרגות הגבוהות ביותר בממשלה, בין אם אדונים מסויימים – אתם יודעים למי אני מתכוון, אני בטוח – אוהבים זאת, או לא. העיקר הוא שעוזרים לחולים. הייתי בתפקיד יומם וליל במשך ארבע שנים, ובכך במגע עם מחלה קשה, ולשווא בזבזתי הון קטן בניסיון להשיג החלמה. אני מדבר בשם עצמי ובשם כולכם, ויש להשמיע זאת בכל מקום, כי עליי להישאר בריא עבור כל האנשים המכובדים. אני מודה לך, מר גרונינג, עבור עזרתך. איחוליי שאלוהים יעניק לך כוח להיות מסוגל לעזור לכל האנשים הרבים המגיעים אליך באמונה עזה ופותחים את לבם. (מופנה לחולים) המשיכו לבטוח ביכולות הריפוי של גרונינג ועיזרו לנו להתגבר על הקשיים האחרונים."

ראש משטרת מינכן, פיצר
ב"טרברהוף" ברוננהיים, 1949

"למעשה לא רציתי לדבר, כי הייתי מאוד סקפטי בקשר לעניין גרונינג ורציתי לראות עבור עצמי מה הולך כאן. היום חוויתי דברים מאוד מרגשים כה רבים שאין ביכולתי למצוא את המילים כדי לתאר אותם. אינני יכול לומר עוד דבר. אני מבקש מכולכם להאמין בשליחותו של מר גרונינג!"

נציג ממשלת המדינה בבוואריה, הגן

ב"טרברהוף" ברוזנהיים, 1949

"בכל מקרה רופאים וחולים אמורים להיות אסירי תודה שאיש כזה כגרונינג הופיע שוב ונמצא בחדשות. בדרך זו יתעורר המצפון המדעי של המאה העשרים."

פרופ. שולץ-הנקה

"מר גרונינג היקר, קראתי ב'פרנקפוסט' על הריפויים שלך ועל המשפט. אני מאמין שאלוהים יכול וגרם לדברים נהדרים דרך בני-אדם, ואחרי הדו"ח אני מאמין באמת בריפויים שלך."

אלואיז רייכנברגר

כומר קתולי

"כרופא, תופעת ברוננו גרונינג עניינה אותי במידה שכזאת שבמשך שבועות רבים ביליתי ימים רבים – אך גם לילות רבים – לצידו של גרונינג. [...] נוכחות גרונינג מהווה חידה לנו הרופאים: דבר ראשון, הוא יכול תוך זמן קצר לרפא או לפחות לספק הקלה לאלה הלוקים במחלות חמורות ביותר, אפילו כולל לעיוורים – הייתי עד לכך בעצמי – באמצעות מגע אישי וריכוז עילאי. דבר שני, גרונינג מסוגל להשיג אותה הצלחה, כלומר החלמה מלאה או הקלה משמעותית, באמצעות מה שהוא מכנה 'ריפוי מרחוק'. הייתי גם עד

לריפויים מרחוק. [...] אנחנו הרופאים יכולים ועלינו ללמוד רבות ממר גרונינג, כי הוכח ללא עוררין במאות מקרים ש'גרונינג הקטן' עזר וריפא לחלוטין במקומות בהם יכולת המדע והרפואה כבר נכשלו."

ד"ר צטי
רופא כללי

"למדתי אודותיך ממגזין ('קוויק') מתאריך ה-4 ביוני, 1949. מזה אני רואה שפעילותך נאסרה על-ידי המשטרה על בסיס חוק [...]. בהתאם למידע שבידי – אני נמצא בעמדה די טובה לאסוף מידע ב'עניינים רפואיים-משטרתיים' – איסור שכזה אינו מוצדק. לדעתי, פעילותך אינה בתחום הרפואה, אלא בהתאם למעט עליו דווח במגזין, עוסקת בעניינים דתיים השייכים לתחום הדת. בהתאם לדרך המחשבה כיום, זה בהחלט נוגע מאוד למה שנקרא רפואה, אך הרצון למנוע ריפויים השייכים לתחום הדת באמצעות נוהלים משטרתיים בקשר לרפואה, ממש אינו לעניין. נראה לי שמשתמשים באמצעים מפוקפקים ושיקריים באופן בסיסי נגד התגלות הנישאת לתוך ממלכת הרוח, בדיוק כפי שקרה שוב ושוב בהסטוריה האומללה של המין האנושי."

ד"ר בראומן

"כיושב ראש ועדת המדינה למרפאים בשלזוויג-הולשטיין, צפיתי בפעילותך ועקבתי אחרי המאמצים של הרשויות נגד האיש שלכם. אני בדעה שתנצחו למרות הכל ושהרשויות יאלצו לאשר את רשיונך כמרפא."

הוגו ברג

יו"ר ועדת המדינה למרפאים
בשלזוויג-הולשטיין

"בדיוק כפי שאני עושה, רבים מעמיתיי עוקבים אחרי דרכך. [...] הוכחת בברור שאתה יכול לרפא ושיש לך מספיק כוח – יותר מאשר לכל האנשים יחד השופטים אותך. הם נשמות טובות שבזמנים חומרניים איבדו לחלוטין את מראה הדרך שלא התקלקלה, ובעיוורונם אינם רואים כבר או אינם רוצים למצוא אותה שוב. דיברנו עליך בתוכנית החינוך ההמשכית שלנו. אני רק יכול להבטיח לך שכולנו – 50 עמיתים סך הכל – חשים אהדה חמימה ביותר כלפיך."

ו. תגרטן

מרפא הומאופתי ורדיותרפי

"עקבנו בריכוז רב אחר כל הדיווחים על עבודתך עד עתה וחשים בכל לבנו שבקרוב גם הרשויות יתיחסו אליך בהבנה המתאימה. במיוחד נציגי הרפואה העממית יכולים להעיד על הדעות הקדומות בהם הברוקרטיה הגרמנית עבדה במשך שנים בתחום זה. הארגון שלנו ישמח לעשות את כל שביכולתו לטובתך, ונשמח לשמוע ממך. חברינו עוקבים אחר גורלך בתשומת לב רבה."

קורט שנדרליין

נשיא ליגת הנטורופטים

והחברה הבינלאומית לרופאים נטורופטיים

"כבר מלכתחילה בהרפורד ועד היום, עקבתי אחר דיווחי העיתונות בעניין פעילותך המועילה ואני משוכנע לחלוטין בהשפעת הריפויים הנובעים מהקרינה הנובעת ממך. ישנם אנשים כה רבים, במיוחד בין אלה המכונים 'מלומדים', שרק מאמינים במה שביכולתם לראות או למדוד. לעומת זאת, אני מאמין שלמרות יהירותנו, אנו מודעים רק לחלק

מזערי מהכוחות המאחדים את העולם והקובעים את הסדר
שבו."

פרופ. קארל אשריך, רופא
ד"ר אגריכ. (הונ.), ד"ר פורסטרי (הונ.)

"הוא משדר חמימות אדירה. היתה פשוט תחושה טובה
להיות בקרבתו. לעיתים קרובות, כאשר הוא ואשתו ביקרו
אותנו, פשוט ישבנו יחדיו ושתקנו. לא היה צורך לדבר
איתו הרבה. נוכחותו בלבד העניקה לך כמות אדירה של
כוח וחיות."

הלה אמריך
רופאה ועורכת שותפה במגזין "נויס איירופה"

"תוך שנייה חשתי - ביטחון רוגע, טוב לב, ענווה וסבלנות
אפשריים רק עבור זה הנמצא בקשר ישיר עם אלוהים.
חשתי באמון מלא והבנתי באושר שלמעשה חויתי אדם
שגילם את כל מה שידעתי באופן תאורטי. בברונו גרונינג
פגשתי אדם שישותו מקושרת עם אלוהים באמונה עזה
ביותר, וידעתי רק דבר אחד, שנראה כי הוא הגיע לכדור
הארץ למטרה אחת בלבד – כדי להנחות את האנשים חזרה
לאמונה באמצעות שאיפתו לעזור, כך שיהפכו לחופשיים
מכל סבלם, שלעיתים קרובות נמשך שנים רבות ולעיתים
קרובות היה בלתי ניתן לריפוי. השקט הפנימי שלו
והביטחון הועבר לסביבתו, וחוסר האנוכיות והמוכנות שלו
לעזור, מחזירים לרבים את אמונתם בטוב. תמיד מלא
בסבלנות ותמיד נאמן לאמת, הוא מקריב עצמו יומם וליל
לעזור לאנשים הנזקקים."

הברונית אנני אבנר וון אשנבך

"עבורי, הדבר החשוב ביותר שהוא אמר היה: 'עליך להאמין באלוהים, ועליך לבטוח בי'. זה הפך להיות בסיס פועלו. [...] הוא לא היה משוגע ולא שקרן. הוא היה מודע לשליחותו, ואיש לא הורשה ליטול זאת ממנו. הוא הראה שהחלמה בדרך הרוחנית היא אפשרית. אין זה פוסל את כל דרכי הריפוי האפשריות האחרות – הן כולן יכולות להישאר. אך גרונינג אכן תמיד אמר: 'אלוהים הוא גדול המרפאים'. [...] הוא היה אדם אוהב אלוהים אמיתי. [...] הוא הקשיב לקולו הפנימי ולמרות כל האזהרות ולמרות כל הסכנות שהונחו בדרכו, הוא עדיין המשיך לעשות רק דבר אחד – תמיד לעזור. הוא לא איפשר לעצמו כל הסחת דעת עבור כל הון שבעולם. זה מה שהבדיל אדם שכמותו מהאחרים. חלקם קורסים כאשר הם מתמודדים עם אנשים האומרים להם: 'אתה משקר!' כאשר מישהו אומר את האמת, אז הוא פשוט אומר את האמת."

קתרינה דיכטל

מרפאה

דעות מומחים ודברי הוקרה

"ברונו גרונינג אינו שרלטן, היפנוטיסט, או רופא פלאים, אלא פסיכותרפיסט ('רופא נפש') לא-רפואי מוכשר. מתוך חמלה ילדותית טבעית וגם מבוססת על דת, הוא משתדל לעזור לאנשים במחלותיהם שנגרמו מסיבות רגשיות (מחלות פסיכוגניות) ולרפא את המחלות הקשורות בכך שמבחינה חיצונית מופיעות בעיקר כמחלות 'גופניות' (מחלות פסיכוסומטיות). גרונינג הפגין כישרון טבעי כפסיכותרפיסט. [...] כישרונו ההחלטי הבסיסי הוא האמפתיה הרגשית מעל לממוצע הקשורה בכישרון טבעי לטפל באנשים בהצלחה. שתי התכונות מקורן בטבעו האופטימי המושך אנשים באופן מידי, וגם נקבע בהתאם לביטחון עצמי משמעותי עם מטרות ברורות. כל אלה הן תכונות חשובות עבור פסיכותרפיסט, ויש לו מהן כמות אדירה."

פרופ. היינץ גרד פישר, רופא

הצהרה מתקדמת בבדיקות היידלברג, 1949

"לגרונינג יש יכולת ריכוז וזיכרון גבוהים ביותר. האינטליגנציה שלו ממוצעת ומעלה [...], אך גרונינג גם מראה תוצאות במיוחד טובות בזיהוי הקשרים ביחס למצבים אנושיים. [...] לגרונינג יש רגישות מוגברת למצבים רגשיים ודחף לכיבוש עצמי שביכולתו להעביר הלאה. למרות שיש לו ידע יחסית מוגבל, הבדיקה שלנו הראתה שיש לו אינטליגנציה מיוחדת הנחה בגבולות העליונים של הממוצע המכוונת לאיפיונים ובכך גם למצבים הרגשיים הנחוצים. [...] יש לו משמעת עצמית

גבוהה. [...] מעל לכל הוא בעל חמלה אמיתית. אין להסביר את ההשפעה שלו על מחפשי ההחלמה באמצעות תכונות אישיות שליליות."

פרופ. יונג, רופא, ד"ר קורנהובר
מרפאה פסיכיאטרית ונירולוגית, פרייבורג

"גרונינג אינו איש פרטי; אלא אלפי אנשים שהחלימו ואלפים נוספים שעדיין יכולים להחלים באמצעותו, מתעניינים בחייו. בנוסף לכך הוא נושא, אחד הנושאים המרשים ביותר, של רעיון חדש לגבי החיים. [...] יש גם צורך לקחת בחשבון כיצד ניתן לשמר עבור מודעות המין האנושי את תגליות הכוחות הקדומים המתרחשים בתופעת גרונינג זה, וכיצד מבחינה רוחנית ניתן לחדור לכוחות אלה באמצעותם אנשים רבים זכו לכזאת עזרה נפלאה ומשונה."

ד"ר יוסף גמסמר
עצת מומחה לגבי ברונו גרונינג

"מבין בממלכת הריפוי הרוחני מתוך ניסיון אישי במשך שלושה וחצי עשורים, אני הרבה פחות נושא פנים כלפי אישיותו של ברונו גרונינג מאשר כל אחד אחר שעדיין חסר ניסיון בנושא ולכן בור או לפחות לא בטוח. שיפוטי לגביו אינו מבוסס רק על דיווחי העיתונות, ומבחינות רבות מתנגד להם, אלא פגשתי אותו באופן אישי פעמים רבות. למדתי להכיר אותו כאדם עם רצון טוב וכוונות טהורות לחלוטין. יכולותיו המיוחדות הן עבורי אינן מוטלות בספק, והוא עצמו ללא ספק מודע להן. [...] עבור מומחים בתחום זה, מה שברונו גרונינג עושה עם החולים, אינו משונה: הכל מבוסס על חוק טבעי לחלוטין. הוא עצמו מוכר לי

כאדם בעל יכולות ריפוי טובות וכוונות טהורות. ולכן, כמומחה רשמי, אין לי הסתייגויות לגבי אישור עבורו להשתמש ביכולותיו לתועלת אנשים רבים להם ביכולתו לעזור באמת.

ד"ר וילהלם בייר

דעת מומחה

"לברונו גרונינג ללא ספק הוענקו כוחות ריפוי רוחניים, ולשיטת הריפוי הרוחנית שלו היו הצלחות מדהימות. מתנה זו הוענקה לו כי:

– הוא רוצה להנחות את האנשים לאמונה באלוהים ולהניע אותם לנהל חיים טובים ומסודרים;

– ומתוך חמלה אנושית, הוא מעדיף לדאוג לאנשים חולים עניים ללא דרישת תגמול מצדם."

ד"ר וולטר לוץ

"פועלו של גרונינג אינו רמייה כלל, אינו הונאה, אינו שטות בממלכת הרפואה. דבר ראשון, הינו מעשה טוב מבחינה מוסרית, מרד בתקופתנו המוגדרת כחומרנית, חסרת נשמה, אגואיסטית, חסר אהבה ואתאיסטית. [...] הוא אשף בחיים פנימיים של הנשמה, הוא מבין בנשמה, לא מתוך לימוד, אלא באמצעות קשר ישיר עם העולם העל-חושי. הוא מבסס את הטוב ולוחם ברוע. ואם ברצוננו לעשות צדק עם מה שגרונינג עושה, עלינו לוותר על דרך מחשבתנו החומרנית. במודע עלינו להשתמש כאן במחשבה דתית-רוחנית. עלינו לקבל את קיום העולם הרוחני-אלוהי. עלינו לאשר את העובדה שהעל-חוש, הכוחות האלוהיים זורמים כלפי מר גרונינג מעולם אלוהי עליון, ולמרות

העובדה שהוא נוהג לגמרי בפסיביות, הוא קורן בקביעות. [...] גרונינג הוא תופעה יוצאת דופן ומבחינה מדעית בלתי ניתנת להבנה. [...] ניתן להשוות אותו לסוקרטס, ז'אן ד'ארק, גנדי ואלברט שווייצר בכך שגם הוא מקריב עצמו לחלוטין לטובת הזולת. [...] ההצלחות הפלאיות שלו הן כה יוצאות דופן שהוא זכה בסטטוס של דמות הסטורית. הדורות הבאים יעסיקו עצמם בו ובפועלו."

פרופ. יוסף הוהמן

מנהל בית-ספר יסודי, הסטוריון ופאראפסיכולוג

פרופסור לפסיכותרפיה ברונו גרונינג

ה-"Universala Akademio de la Regado kosmo-Astrozofia"- מוענק לברונו גרונינג בטרייסטה, פרופסור כבוד "Profesoro de Psikoterapio" (פרופסור לפסיכותרפיה) ב-13 באוקטובר, 1955.

מספרים ומחזבורות

"בין מחפשי ההחלמה בבית בכיכר וילהלם 7 בליל ה-17-18 ביוני, 1949, נמצאים גם גברים ונשים בריטים ששמעו על המוניטין של גרונינג. רופא גרמני בדיוק הגיע עם שלושה ממתופליו: בחור עם שחפת הריאות והעצמות ורגל שמאל מאובנת; ילד נכה בשתי רגליו; וילדה צעירה עם כאבי ראש כרוניים עקב מתח תמידי.

גרונינג אינו נותן אבחנה. לבחור עם השחפת הוא אומר מיד שעליו לשים לב במיוחד לעצמות רגלו השמאלית. 'מה אתה מרגיש עכשיו?' 'זרם חם זורם דרך גופי.' 'ועכשיו?' 'הרגל השמאלית שלי מעקצצת.' 'עכשיו תרים את הרגל שלך גבוה כפי שאני עושה.' גרונינג מראה לו על-ידי הרמת רגלו ומכופף אותה עד מותניו. הבחור מהסס. 'אתה יכול לעשות זאת בדיוק כמוני!' ללא כל מאמץ נראה לעין, הבחור החולה מרים את רגלו, שקודם לכן היתה מאובנת, למצב המודגם. בחוסר אמונה הוא מסתכל מרגלו לרופא שלו וחוזר חלילה. 'האם זה אפשרי? אני יכול להזיז את הרגל שלי!' 'אתה תהפוך לבריא, אך זה ילך אצלך לאט. תכתוב לי!' ובפנייה לרופא: 'תשמור אותי בתמונה!'

הילד עם שתי הרגליים המשותקות, יושב עם שני קביים ליד אמו. 'קום, בני!' האם מפסיקה אותו: 'הוא לא יכול להעמד, הוא נכה!' גרונינג מסובב את ראשו: 'אסור לך לומר זאת!' הוא כמעט התפרץ עליה. 'את מחזיקה חזק במחלת בנד! בני, קום, אתה יכול לעשות זאת!' מופיעים שני כתמים אדומים על פניו הצרים של הילד, אמו רועדת ודמעות זולגות מעיניו. מזועזע, האנשים הרבים בחדר

רואים את הילד קם מכסאו ועומד בעצמו ללא קביו. 'ועכשיו בוא אליי!' בצעדים בלתי יציבים הוא מתקדם לכיוון גרונינג המושיט לו את ידו ומסתכל לתוך עיניו במשך זמן רב. הוא מלטף באהבה את ראש הילד ושולח אותו חזרה לאמו. 'תמשיך להתאמן לאט; אל תדרוש יותר מדי מעצמך, הרגליים שלך עדיין חלשות מדי! השתמש בקביים בדרך הביתה, אך בקרוב תוכל לזרוק אותם לפח!' העיניים המאושרות של הילד והאם המאושרת הם התודה שלו.

הילדה הקטנה עם כאבי הראש הכרוניים כבר החלימה לפני שגרונינג דיבר איתה. לא, כבר אין לה כאבים. 'את רוצה את הכאבים חזרה?' – 'לא, לא, אלוהים, לא!' נפלט מבין שפתייה.

והרופא? הוא הסתכל בהליכים אלה ללא מלה. הוא לחץ את ידו של גרונינג באומרו: 'מר גרונינג, אני לרשותך לחלוטין. אני אעמוד לצדך!' "

ד"ר א. קאול

"נס הרפורד", 1949

"במהלך אחד הלילות הקודמים (ב-5-6 בספטמבר), רופא הביא את קארל ש. לבית עם התגלית המרגשת שגבר עיוור בדיוק קיבל את מאור עיניו מחדש בכיכר בפני ה'טרברהוף'. האיש מציג תעודה משנת 1949 ממרפאת העיניים האוניברסיטאית של מינכן המצהירה כדלהלן: "למטופל, קארל ש., נולד ב-24 באוגוסט, 1914, יש ניסגמוס, צלקת ברשתית וקטרקט מלידה בעין ימין עם ראייה של 1/20. העין השמאלית חסרה. לכן המטופל הוא

למעשה עיוור. הירידה ביכולת פרנסה היא ב-125%. מר ש. זקוק לליווי תמידי. על החתום, ד"ר א. וולסר, עוזר מנהל רפואי. איש עיוור זה היה נוכח בכיכר אליו שלח גרונינג גלי ריפוי בעודו באותו זמן באזור ברמן. עכשיו הוא מתאר ברגשנות רבה כיצד לפתע היתה לו תחושה שמשהו השתנה בעיניו ואז איך הוא הבחין בראש הסוס בניאון הכחול, בשלט המואר על גג ה'טרברהוף'. לבסוף הכל בסביבה הופיע מהטשטוש עד שהוא היה מסוגל לראות הכל היטב. בדיקה רפואית ראשונית בידי ד"ר צטי מאשרת את הצהרתו. ביום המחרת לקחתי את ש. במכונית למינכן. הוא תאר לי את המכוניות שנראו במרחק מאות מטרים על הכביש הראשי. הוא אמר לי מה שהיה ביכולתו לראות משמאל ומימין לכביש – ממגדלי הכנסייה הקרובים, להרים הרחוקים. [...] כאשר שאלתי אותו מה הוא עשה כדי להחלים, הוא אמר שהוא התפלל וחיכה. [...]

מראות מדהימים מתרחשים כאשר גרונינג יכול להעניק לאדם עיוור את מאור עיניו מחדש. במקרים אחדים הוחזר מאור עיניהם ללא כל אתראה, ברי המזל היו כמעט המומים מדי מהשינוי בגורלם שבקושי יאומן. כפי שגרונינג אומר לי, חלק מהם נולדו עיוורים ותחילה יש להסביר להם את כל הנגלה לעיניהם בעולם.

חלק מהאנשים החולים קמו מאלונקותיהם, היו אנשים נכים שזרקו את הקביים שלהם ויכלו ללכת, וילד עיוור יכול היה לראות שוב. קריאות תודה חזרו שוב ושוב והכריזו על החלמות חדשות, רק חלק מהן נראו באופן חיצוני. אפילו חודשיים לאחר מכן, וכנראה מאוחר הרבה יותר, נודע שעוד ועוד החלמות התרחשו או החלו בימים

אלה. מהמרפסת של ה'טרברהוף', אחד מהרופאים הטובים ביותר שלנו היה עד לאירועים אלה. מזועזע באופן נגלה לעין, הוא מודה שהוא נוטל מפירות שעה זו את האמונה איתו לחיים, שהאדם אינו דבר ללא חסד אלוהים, וששום ידע ושום יכולת לא יכולים להביא החלמה לאדם, אלא אם כן הוא מפגין בענווה שהוא ראוי לחסד."

ד"ר קורט טרמפלר
"התפנית הגדולה", 1950

"פעם בחורה עם פנים אכולי דאגה ישבה בשורה השנייה עם ילדה קטנה כבת תשע. כאשר גרונינג שאל אותה: 'ובכן, אמא קטנה, מה את מרגישה?' היא ענתה: 'לרוע המזל שום דבר, מר גרונינג!'

'ובכן, אמא קטנה, אל תמשיכי להסתכל חזרה לעבר! הטרור עדיין בתוכך – עליך תחילה להיפטר ממנו. זה היה בעת הפצצה. היית במין בית גן והיית קבורה בעודך חיה והיית בחודש השמיני. לאחר שהצילו אותך, הילד בא לעולם והיה עיוור. האם צדקתי?' נדהמת, האשה ענתה: 'כן, בדיוק!' בעקבות זאת ברונו גרונינג אמר: 'ובכן, אל תחשבי עוד על תקופה איומה זו. האמיני בנחישות בעזרת אלוהים והתחנני בפניו! לא תמיד נחוץ להביא את הילד הקטן כאשר האם מאמינה בחזקה!'

שמונה ימים מאוחר יותר האשה היתה שם טוב. ההבעה הדאוגה על פניה נעלמה והיא אכן נראתה רעננה. כאשר גרונינג שאל, היא ענתה: 'כן, היום חום זורם דרכי ואני מרגישה מאושרת וחופשייה.' 'ובכן, אמא קטנה, פשוט המשיכי כך, בקרוב יגיע הזמן.'

לאחר שבוע נוסף האשה היתה שם שוב וברונו גרונינג ניגש אליה באמצע ההרצאה, נעמד במקומו ואמר: 'אמא קטנה, ביום חמישי ב-17:20, קחי את בתך הקטנה והובילי אותה לחדר חשוך. היא תראה, ומאחר שמעולם קודם לכן לא ראתה צורה או צבע, היא עלולה לפחד, והפחד יכול לגרום לה לחולי. עיזרי לה להתרגל בהדרגה לכל השובב אותה!'

מאחר שמקרה זה עניין אותי במיוחד, חקרתי וגיליתי קצת מאוחר יותר שהכל קרה בדיוק על הדקה כפי שברונו גרונינג אמר. לאחר כמה שנים, פעם שאלתי את ברונו גרונינג בעצמו בקשר לילדה וגיליתי שהיא יכולה לראות באופן תקין כאילו מעולם לא היתה עיוורת.

בפעם אחרת בחורה עם פנים לבנות כסיד הובאה פנימה ביושבה בכסא גלגלים. במהלך ההרצאה היא איבדה את הכרתה ונראתה כאילו היתה מתה. ברונו גרונינג נתן בה מבט חטוף והרגיע את הנוכחים הדאוגים בקשר אליה, במיוחד את הגבר לצדה. אחרי פחות מחצי שעה היא התעוררה, התמתחה, ובלחיים אדומות קמה מכסא הגלגלים שלה והלכה לכיוון גרונינג בחוסר ביטחון קל, אך בהבעה קורנת ונדהמת בעיניה. 'נחמד, אשה טובה, להיות מסוגלת לעמוד שוב על רגליך, ובנוסף לכך, כאשר הלב הקטן פועם שוב בקצב תקין. אך אל תנסי בבת אחת להשלים את החסר עבור כל השנים האבודות – הדריכי את גופך לאט חזרה לכל תפקידיו!' כאשר האשה רצתה להודות לו, גרונינג אמר:

'הודי לאלוהים! אני רק העוזר הקטן שלו. הוכיחי עכשיו שאת באמת ילדה של אלוהים!'

הגבר שהביא אותה, נעמד ואמר בקול מרוגש: 'מר גרונינג, אני בעלה ורופא בעצמי. עבורי, אשתי היתה בלתי ניתנת לריפוי, למרות שניסיתי הכל. אך היתה לה רק משאלה אחת – להגיע אליך. הייתי משוכנע שהיא תמות בדרך לכאן כי מחלת הלב שלה היתה כל כך גרועה, שכל תזוזה היוותה איום על חייה. אני מזועזע מנס זה ובקושי יכול להאמין למראה עיניי!'

בוכה מאושר, הוא דחף החוצה את כסא הגלגלים הריק, והוא ואשתו ישבו על כסאות והקשיבו לשאר ההרצאה במשך שעתיים נוספות. לעיתים קרובות הוא שלח מבט שואל מהצד כלפי אשתו כאילו היה עליו עדיין להתרגל למראה אשתו הבריאה והמאושרת.

אנשים חרשים לעיתים קרובות ישבו ברקע וגרונינג בלחש שאל אותם את השאלה: האם אתה שומע אותי היטב כאשר אני מדבר בקול רם כזה?' התשובה: 'כן, אני מבין כל מלה כאשר אתה מדבר כל כך בקול רם, ובראשי התחיל זמזום וקרקוש'. כולם צחקו מאחר שהם אכן שמעו עד כמה שקטה היתה שאלתו של גרונינג."

הברונית אנני אבנר וון אשנבך

בקשר להרצאות ברונו גרונינג

בבית ההארכה וייקרדהיים בגרייפלפינג, 1950-1951

כיום

פרשנות עיתונות בינלאומית

"פזורים על כל פני אירלנד, מאות אנשים יושבים בנוחיות פעמיים ביום עם ידיהם פתוחות כלפי מעלה ועורכים *Einstellen עבור ה-Heilstrom. האם זה נשמע כמו דת חדשה משונה? העובדה היא שהם כולם משתתפים בארגון לגמרי לא דתי, חוג ידידי ברוננו גרונינג. התנועה כוללת למעלה מ-400 ידידים באירלנד. היא החלה במקור בגרמניה בשנות החמישים כאשר ברוננו גרונינג נראה בתקשורת העולמית עקב ריפוייו הרבים. הוא ידע על קיום כוח עליון היכול לרפא ולעזור. אנשים יכולים להיטען באמצעות קליטה והפנמת גלי ריפוי הסובבים אותנו והנשלחים מאלוהים. גרונינג נפטר ב-1959. אך הוא השאיר אחריו מורשת ידע כיצד ניתן לקלוט את ה-Heilstrom, ומאז ההולכים בדרכו הפיצו את דבריו בקשר להחלמה בדרך הרוחנית. הם תעדו החלמות רבות. [...] נוצרים, מוסלמים, הינדו ויהודים הם ידידים בקבוצה שאינה כת, אלא רק כאתאיסטים, למרות שהם מאמינים באלוהים, בכוח עליון, המבוססת על שיטתו של ברוננו גרונינג. חלק מאלה הנחשבים כלא-מאמינים, מגלים את האמונה באלוהים."

אייריש אקזמינר

אירלנד, 13 בספטמבר, 2000

"בהתאם לדוגמתו של ברוננו גרונינג, בחוג הידידים אין אבחנות, בדיקה או טיפול. אין ממליצים, רושמים או

* *Heilstrom, Einstellen*: ראה פירוש מילים גרמניות, עמ' 113

מחלקים תרופות. בדרך זו לא ממליצים לאיש להימנע מביקור רופאים, מנטילת תרופות או מקבלת טיפולים או ניתוחים. בהתאם לגרונינג, כל החלמה היא אירוע בעקבות חסד אלוהי. לכן בחוג ידידי ברונו גרונינג לא ניתנות כל הבטחות להחלמה. חוג ידידי ברונו גרונינג הוא ארגון חופשי של אנשים שהבינו את ערך שיטתו של ברונו גרונינג. כרגע למעלה מ-60,000 איש בלמעלה מ-1200 חוגים (קבוצות מקומיות) סביב העולם משתייכים אליו. בדיוק כפי שהיה במהלך חייו של ברונו גרונינג, מחפשי עזרה יכולים גם כיום לקבל עזרה והחלמה. החלמות הקורות - מוכחות, מתועדות ונגזרות בידי חוג הרופאים."

זולייל לוונט - לה שלר אנר לה ז'אוטר

צרפת, מרץ 2003

"הקבוצה הרפואית מדעית (MWF) היא ארגון בינלאומי הכולל למעלה מ-4000 איש במקצועות רפואיים (פרופסורים, רופאים, מטפלים, מרפאים ואחיות) בלמעלה מ-50 מדינות. תפקידה העיקרי הוא תיעוד העזרות וההחלמות הקורות באמצעות שיטתו של ברונו גרונינג. מאחר שגרונינג מעולם לא קיבל כסף עבור הריפוי, ובמקום זאת ביקש מהאנשים שהחלימו, לאשר את החלטתם בכתב, ישנם מסמכים רבים על החלמות שאירעו. דו"חות החלמה מתועדים באופן מדעי, ומשתמשים בתוצאות הבדיקות שערכו רופאים בלתי תלויים. בדרך זו במשך שנים רבות נבנה ארכיון המוכיח שמחלות גופניות ניתנות להחלמה בדרך הרוחנית."

הלת נטוורק

בריטניה, ינואר 2000

"חוג ידידי ברוננו גרונינג ממשיך את דבריו של ברוננו גרונינג. גם כיום נפגשים בו אנשים הרוצים להחלים או כבר החלימו באמצעות שיטתו של ברוננו גרונינג. גרטה הויזלר היא מנהלת חוג הידידים. היא פגשה את ברוננו גרונינג באוגוסט 1950, והחלימה משלוש מחלות חשוכות מרפא במפגש הראשון שלה. לעיתים קרובות היא נפגשה עם ברוננו גרונינג במהלך השנים שלאחר מכן, עבדה לצדו, ועשתה מאמץ לקרב לשיטתו אנשים מחפשי עזרה. מאמץ זה הוביל אותה להקמת חוג ידידי ברוננו גרונינג ב-1979."

אקטואיה רונדשאו

פרגוואי, 10 בנובמבר, 2002

"חוג ידידי ברוננו גרונינג של המרפא הרוחני הגרמני, אינו כת. כל אחד יכול להגיע לחוג הידידים, בין אם הוא קתולי, יווני אורתודוקסי, מוסלמי, וכו'. חמלת אלוהים כל כך אדירה, שאפילו אלה הדוחים אותו, יכולים לזכות בעזרה. כל מפגש חוג מסתיים בתחינה ו-Heilstrom-Einstellen האלוהי. חלקם מבקשים עבור קרובי משפחתם, אחרים עבור חבריהם או מי שעשה רע, וכאלה עבור בעלי-חיים חולים ועבור היקום."

גוויאזדי

פולין, 1 באפריל, 2001

"מוערץ, נלעג, נרדף [...] ברוננו גרונינג ידע עליות ומורדות. 'עליי לומר בכנות, שלקח לי זמן. עליך פשוט להאמין בכך', נזכר יורגן לנפר, מנחה חוג ידידי ברוננו גרונינג במלבורן, בקשר לניסיון הראשון שלו להסתדר עם פעילויות מרפא הפלאים הגרמני, ברוננו גרונינג. 'משיח או שרלטן?' הן מילות מפתח המעלות דיונים שוב ושוב בקשר

לבן הפועלים שנולד בדנציג [גדנסק] ב-1906. 'לא ניתן להבין אותי בשכל! לעיתים קרובות אמר על עצמו גרונינג, שנפטר ב-1959. [...] 'אין דבר כזה 'בלתי ניתן לריפוי' ' היה המוטו של גרונינג. 'בטח והאמן – הכוח האלוהי עוזר ומרפא' הוא אמר בעודדו את החולים. הוא ראה עצמו כשנאי הכוח הרוחני לו קרא ה-'Heilstrom' ודרכו הוא הביא מזור והחלמה לעיוורים, לחרשים ולאילמים, לאלה שנפצעו במלחמה, ולחשוכי המרפא."

אוסטרליין קרייר

אוסטרליה, 11 בפברואר, 1997

החודש לפני 50 שנה, ברונו גרונינג הגיע לשיא עבודת חייו ו-30,000 איש יכלו להיות עדים לריפויים שלו באמצעות אנרגיה. עד אחד מדווח: 'אנשים חולים קמו ללא עזרה מאלונקותיהם, הנכים זרקו את הקביים שלהם, וילד עיוור זכה במאור עיניו'. הריפוי של ברונו גרונינג עדיין ממשיך כיום באמצעות חוג ידידי ברונו גרונינג המנחה אנשים כיצד לקלוט את ה-Heilstrom של גרונינג. בתחילת אוקטובר, שני ידידי ברונו גרונינג, מנפרד פורטמן וד"ר דורותאה בריקס, יבקרו בהונג קונג."

מגזין הונג קונג

הונג קונג, 24 בספטמבר, 1999

" 'לרוע המזל, לא ניתן לעשות דבר! זה מה שנאמר למטופלת – הבה נקרא לה גב' מייר – כאשר היא ביקרה אצל מומחה אף-אוזן-גרון. היא סבלה מכבדות שמיעה של האוזן התיכונה במשך למעלה מ-30 שנה, בשני הצדדים. 'כל רופא בעולם יאשר שמצב זה אינו ניתן לריפוי', אמרה אינגבור הרדין שהיא מומחית למחלות אף, אוזן וגרון. 'אך

גב' מייר לא הרימה ידיים. היא פנתה לחוג ידידי ברונו גרונינג. שם היא למדה להכיר את ההחלמה בדרך הרוחנית! החלמה בדרך הרוחנית? זה נשמע מעורפל. אך העובדה היא שבהתאם לגב' הרדין, לאחר שלוש שנים גב' מייר החלה לשמוע באוזן אחת. היא הלכה לאותו רופא שאיבחן חרשות, ונחשו מה? הוא קבע 'תחושה', כפי שזה מכונה במונחים רפואיים. אך בזאת זה לא הסתיים. שבועיים לאחר מכן, גב' מייר התחילה גם לשמוע באוזן השנייה. הכל היה כ'תחושה', גם במובן הרגיל. 'אני מכירה את הרופא היטב', אמרה אינגבורג הרדין, שהיא עצמה פעילה בחוג ידידי ברונו גרונינג. 'הוא נמצא חזק בתוך זרם הרפואה הקונבנציונלית והוא רחוק ביותר מכל אי בהירות אפשרית. אך הוא תעד את המקרה מבלי שיכול היה להסביר כמובן מה שקרה.' המקרה של גב' מייר אינו מקרה בודד. הקבוצה המכנה עצמה 'חוג ידידי ברונו גרונינג' גדלה במהירות. האם זו כת מיסטית? תמימות קלת אמונה? או תחליף רציני לרפואה הקונבנציונלית? בכל מקרה נראה שהגיע הזמן לכל אחד לשפוט בעצמו, כי התנועה החלה לפעול גם בשבדיה. בהתאם לחומר העיתונות של חוג הידידים, ישנם כ-32,000 המשתתפים ב-679 קבוצות מקומיות המכונות 'חוגים'. בקבוצות אלה, אנשים נפגשים בקביעות כדי להכיר את שיטתו של ברונו גרונינג."

סבנסקה דגבלדט

שבדיה, 22 בספטמבר, 1999

"Heilstrom" אלוהי מגרמניה. משלחת ברונו גרונינג מגרמניה חזרה למולדתה לאחר מסע מוצלח ביותר שבמהלכו היא לימדה על טבע ה-Heilstrom האלוהי.

השיטה הגיעה תחילה מגרמניה לארה"ב בדנבר, קולורדו, בספטמבר 1995. בעקבות זאת היה מסע לקליפורניה ולניו-יורק. [...] ישנם חוגים רבים המפוזרים בכל העולם, כולל בהולנד, אוסטריה, שווייץ, איטליה, פורטוגל, צרפת, פולין, הונגריה, רומניה ורבות אחרות – ועכשיו גם בארה"ב. [...] דברי ברונו גרונינג התגשמו: 'אם זה רצון האל, אמשך לעזור!' מסיבה זו חוג ידידי ברונו גרונינג הוקם – להפיץ עוד יותר את שיטתו הפשוטה. מלמדים אנשים כיצד לחוות את ה-Heilstrom – האנרגיה האלוהית – בגופם שלהם. התנסות זו בהדרגה מובילה לסדר אלוהי הכולל בריאות, הרמוניה פנימית ואושר בחיים."

פלאנטרי קולקשן

ארה"ב, סתו 1995

"הבאים בעקבות גרונינג היו במדינות שונות רבות בשליחות ההומנית שלהם, וכבר הקימו למעלה -400* חוגים להחלמה בדרך הרוחנית. כל מחפש עזרה יכול לבוא ולהצטרף, ושום תשלום כספי אינו נדרש ממנו. אנשים עוזרים ודואגים לזולת אלה כבר מוכרים היטב במדינות ברה"מ לשעבר – בסנט פטרסבורג, אומסק, צ'רנוביל וקייב. בקרוב הם יגיעו גם אלינו. מועצת העיר סימפרופול ואירגון הקצינים נטלו על עצמם את תפקידי האירגון הקשורים במסע ידידי ברונו גרונינג, כדי לאפשר את פעילותם המועילה."

רפובליק דר קרים

אוקראינה, 30 באוגוסט, 1997

כל הנתונים המספריים (כסטיסטיקה) תואמים למצב האמיתי בתקופת הפרסום המקורי, ואינם אקטואליים. *

דעות על חוג ידידי ברונו גרונינג

"כנשיא מרכז המחקר הרפואי מדעי שלנו עבור רפואה משלימה וקונבנציונלית, השתתפתי יחד עם עמיתי בכנסים וסמינרים בינלאומיים שונים במערב אירופה ובארצות הברית. כמשתתף בכנסים אלה, לעיתים קרובות שמעתי על החלמה בדרך הרוחנית באמצעות שיטתו של ברונו גרונינג. בזמנו שיטה זו כבר היתה קיימת כתנועה במשך למעלה מעשר שנים. באופן טבעי גם שמעתי על ההצלחות של אמצעי החלמה אלה שכתוצאה מהם אנשים חולים זכו בבריאותם מחדש והפכו שוב למאושרים. והקשר שלי עם אנשים אלה גם עורר בי עניין ביחס לפעילות זו ולמחקר הקשור בכך. בתחילת שנות התשעים, הזמנתי את מומחה בתחום זה ואת גרטה הויזלר, ראש חוג הידידים, לבקר אותנו כאן ברוסיה. אם לא הייתי רואה זאת במו עיני ומשכנע עצמי, לא הייתי מעסיק עצמי בנושא זה. אני אדם עסוק ביותר. כן יש לי שיטות מעניינות רבות משל עצמי ולכן מעסיק עצמי רק בדברים שביכולתי לחוש ולראות בפועל בהם ביכולתי לשכנע עצמי."

פרופ. יעקב גלפרין, רופא

נשיא הארגון הרפואי הרוסי של מרפאים עממיים
של המדע הרוסי המרכזי ומרכז מחקר (ENIEM), מוסקבה

"זהו תפקיד ענק וחשוב. לכן אני מאוד מתרגש עם מה שהקבוצה הרפואית מדעית עושה [...]. היה רק מקרה אחד עד כה בו היה ביכולתי לתעד: בחורה איתה התחלתי לעבוד לאחר חזרתי הביתה מכנס זה. היה לה סרטן שחלות

מתקדם מאוד. עכשיו אין זכר כלל למחלה. זהו מקרה מרגש ביותר שיש לדווח עליו."

קרל סימונטון, רופא
מנהל מרכז הסרטן סימונטון,
פסיפיק פליסדס, קליפורניה, ארה"ב

"לפני כשנתיים, נתתי הרצאה על רפואת מנע והיגינה בכנס הבינלאומי לרפואה משלימה בקולומבו, סרי לנקה. בכנס השתתפו מומחים ממדינות רבות. פגשתי שם את מתיאס קאמפ ואת גרטה הויזלר. באמצעותם למדתי על החלמה בדרך הרוחנים ועל ה-Heilstrom. אחרי המפגש, הייתי מאוד מעוניין ללמוד כיצד חוג הידידים פועל. מעל לכל התעניינתי בפעילות הקבוצה הרפואית מדעית. לכן נטלתי חלק בשני כנסים בגרמניה. לדעתי, פעילות רופאי הקבוצה הרפואית מדעית היא מאוד אפקטיבית."

פרופ. י. נייטי, רופא
האוניברסיטה לרפואה של טהרן

"חוגים אלה פתוחים לכולם. כל אחד יכול לקבל מידע על פעילותם. כל אדם יכול להשתכנע ולחוות ישועה או, מכל סיבה, יכול לעזוב את השיטה והחוגים. ידידי ברונו גרונינג מפגינים נוכחות בציבור ככל אזרח דמוקרטי אחר. יש להם נכונות לעזור לזולת כאשר המדובר בענייני בריאותו הרגשית והגופנית."

פרופ. אמ. גונטר הנטשל
פסיכולוג

"אני ציירת וב-1993 פיתחתי אלרגיה לצבע שהיתה כה חמורה שהרופא אמר כי אסור לי לעולם להיות עוד במגע

עם צבעים. ב-1994 נודע לי על חוג ידידי ברונו גרונינג באמצעות מאמר בעיתון ומאז אני חברה בחוג. ששה שבועות לאחר מכן, היתה לי תחושה שביכולתי לצייר שוב. מאז אני יכולה לעבוד שוב עם כל הצבעים שהמגע איתם נאסר עליי."

פרופ. אליזבת באוארשטיין-וילדבולץ

ציירת עצמאית

"בשנת 1998 התבקשתי לבדוק מטופלים שחוו החלמה בדרך הרוחנית בהתאם לשיטתו של ברונו גרונינג. כיון שעברתי על ההסטוריה הרפואית של המטופלים, לא היה ביכולתי להסביר את ההחלמה מנקודת מבט רפואית רשמית. זה התחיל לעניין אותי ואת בעלי, לישין רוטטיסלב, שהוא ראש מחלקת טיפול נמרץ בבית החולים המחוזי של קוקשטאו. התחלנו להעסיק עצמנו ביסודות שיטתו של ברונו גרונינג וכן ראינו את תפקידי הצוות הרפואי באזור זה. התברר לנו שביכולתנו לעזור למטופלים באמצעות אישור אפשרות ההחלמה של אנשים בדרך הרוחנית. גורמי מחלות רבות הן באנשים עצמם. שיטתו של ברונו גרונינג תורמת בהחזרת הבריאות הגופנית והרגשית. בדרכנו לשיטה, זכינו בהגנה רוחנית עבור עצמנו שתרמה לשימור בריאות שנינו גם בעבודתנו היומיומית עם החולים הקשים ובהתמודדות עם תפקידינו במציאות היומיומית שלנו. אני מאוד אסירי תודה עבור שיטתו של ברונו גרונינג והתמיכה התמידיית בחיינו."

גלינה קולטונובה, רופאה בכירה, מומחית גסטרו,

רוטטיסלב לישין, רופא בכיר, טיפול נמרץ,

שניהם בקוקשטאו, קזחסטאן

"מכריי ניסו במשך שנתיים לשכנע אותי ללכת להרצאת מבוא לשיטתו של ברונו גרונינג, אך פשוט לא הקשבתי להם. כרופאה עם 35 שנות ניסיון מקצועי ברפואה קונבנציונלית וחינוך אתאיסטי, היה לי קשה להאמין באפשרות ההחלמה ממחלות קשות באמצעות אמצעים לא רפואיים, שלא לדבר על מחלות חשוכות מרפא. ואז פשוט שאלתי אותם בעצמי, מתי תהיה הרצאת מבוא. אכן נכון שזרע יכול לנבוט רק באדמה פורייה. לאחר המבוא התעורר בי רצון ללמוד עוד בקשר לאפשרויות ההחלמה בדרך הרוחנית. וכאשר ראש המעגל שאל אותי אם אהיה מוכנה לעזור כרופאה באישור דו"חות ההחלמה, להפתעתי ענית: 'כן, ברור.' הוקסמתי כאשר עבדתי על דו"חות ההחלמה, ורכשתי גישה שונה לחלוטין כלפי הגורמים להתפתחות מחלות וההחלמה מהן. הבנתי את הצורך להציג בפני כל הזקוקים לעזרה את דבריו של ברונו גרונינג: 'אין דבר כזה 'בלתי ניתן לריפוי!'! השקפת עולמי ופילוסופיית החיים שלי השתנתה באופן בסיסי, כי הודות לברונו גרונינג, חוויתי את אלוהים ככוח מחבר עם האנרגיה האלוהית שלו, טוב לבו ואהבתו. תודה על הארה זו!"

ד"ר סבטלנה אוסיפובה

"סבלתי מסכרת מאז 1984. בהתחלה, חשתי אדיש, איבדתי ממשקלי (15 ק"ג) והיו לי כאבים בעצבי רגליי. רמת הסוכר בדמי היתה בין 200 מ"ג/ד"ל ולמעלה מ-400 מ"ג/ד"ל. היו לי כאבי ראש, הייתי עייף, הפה שלי תמיד היה יבש והייתי מאוד צמא. המומחים רשמו זריקות אינסולין. לא השתמשתי בהן. נטלתי טבליות (גליפיצייד 2 5X מ"ג) ומטפורמין (500X2 מ"ג), והיה עליי לשמור על

דיאטה קפדנית. כבר לא הורשיתי לאכול סוכר. מצבי הורע מידי שנה. בנובמבר 1998, בכנס הבינלאומי לרפואה משלימה בקולומבו, סרי לנקה, התוודעתי לשיטתו של ברונו גרונינג. מאז ואילך הפנמתי את ה-Heilstrom מידי יום והאמנתי בהחלמתי. ביולי 1999 השתתפתי עם משפחתי בכנס חוג הידידים בברלין. הבנתי שם שזכיתי בהחלמה מסכרת, כי היה ביכולתי לאכול שוב סוכר ללא בעיה. כשבועיים לאחר מכן הלכתי לרופא באנגליה. הוא בדק אותי וקבע שרמת הסוכר בדמי היתה רק 160 מ"ג/ד"ל. אני חופשי לחלוטין ממחלות ואינני זקוק לכל תרופה. גם הכאבים בעצבי רגליי נעלמו. עכשיו אני אוכל שוב הכל, אפילו סוכר. רמת הסוכר בדמי עדיין טובה. בבדיקה האחרונה רמות הסוכר שלי בדם היו 120 מ"ג/ד"ל לפני האוכל ו-170 מ"ג/ד"ל אחרי האוכל.

פרופ. נ.נ. יושי

סורט, הודו

"כמלך, רציתי לעזור למשפחתי הגדולה ולבני עמי. העזרה הטובה ביותר עבורי היא להעניק להם את שיטתו של ברונו גרונינג. אם הם נותנים לי הרבה כסף, לא אהפוך את האנשים למאושרים באמצעותו. אם יהיו לי בגדים רבים, מכוניות רבות או דבר כלשהו, ואעביר זאת לעם, זה לא יביא להם אושר. אך אם ביכולתי לתת לעם גישה חדשה כך שיפנו לברונו גרונינג עם דאגותיהם, עם סבלם, אז באמת השגתי משהו. לכן בכוונתי להעביר זאת; תחילה בחוג המשפחה, ואז בין בני העם המצפים להנהגתי."

הוד רוממותו ד"ר גניונגה III. פון באלי

מלך שבט בקמרון

"במשך שנים רבות, אשתי עזרה באופן פעיל בחוג ידידי ברונו גרונינג. גם אני נוטל חלק במפגשי חוג רבים ובעל ידע לגבי הפעילויות שלו, משיחות עם חברים בחוג בכלל ומאשתי בפרט. מחוויותיי, אין ביכולתי לדווח על כל דבר שלילי הקשור בחוג הידידים כדוגמת השפעה כלשהי, ניצול או דיכוי חברי החוג. להפך הוא הנכון, באמצעות העזרה בבעיות והחמלה של חברי חוג אלה, הסובלים ממחלות בהן קשה לטפל, הפעילות ללא תמורה כספית של חוג הידידים נראה לי כיוצאת דופן ביותר מבחינה חיובית בתקופתנו.

גם ילדינו, שעכשיו הם בוגרים, במשך שנים רבות נמצאים בחוג הידידים וכבר השתתפו באירועים ובמפגשי חוג רבים. ראיתי בברור את ההשפעות החיוביות עליהם, במיוחד בהתנהגותם כלפי רעיהם ובקרב המשפחה, וכן בהתפתחותם. במפגשי החוג, נגלית נקודת מבט חיובית יותר ההפוכה לפעילות הקדחתנית וערכי הנוער של היום, שלדוגמה, מעודדת יישוב דעת ומודעות לערכים הפנימיים בילדינו."

פרופ. יורגן מיסון, ד"ר להנדסת מכונות

"בדצמבר 1994, נודע לאשתי מתוכנית טלוויזיה על חוג ידידי ברונו גרונינג. מאז ינואר 1995, היא משתתפת במפגשי חוג המתקיימים אחת לשלושה שבועות. ההשתתפות במפגשי חוג אלה היא בהתנדבות. אין צורך להצטרף לארגון במטרה להשתתף במפגשים אלה. איש אינו מחוייב לשלם או לתרום. בהתבסס על שיחות עם אשתי ועל ספרים שקראתי, ביכולתי לומר שאין מפיצים

כאן שיטה משונה. [...] אני מוצא שטוב כי למרות האמונה בהחלמה בדרך הרוחנית, אין מייעצים להימנע מביקור רופאים. במהלך תקופה זו, אשתי התחזקה בגישה החיובית שכבר היתה לה כלפי החיים ואמונתה העמיקה."

קלאוס פוטשקה

מנהל בנק ממשלתי מתוך הצהרה שניתנה עבור ועדת חקירה של הבונדשטאג הגרמני ב-1996

"אני בעצמי אינני שייך לחוג ידידי ברונו גרונינג. באמצעות אשתי, לה היתה החלמה גדולה לאחר שני התקפי לב, היה ביכולתי לראות ולהבין את צורת החשיבה בחוג ידידים זה. [...] אין לחץ על איש לקבל דבר הנוגד את דעותיו; כולם זכאים עדיין לפעול בהתאם לרצונם החופשי. לאחר רבע שנה, אנשים שאינם מגיעים כבר לחוג הידידים, מקבלים מכתב בו הם נשאלים אם ברצונם ששמש יימחק מרשימת הכתובות. כמובן שאשתי היתה תחת השגחה רפואית כל התקופה והיא ליטול את התרופות שנרשמו עבורה (בהתאם לרופאים, החלמה כבר לא היתה אפשרית). [...] אין לחץ על איש בחוג ידידי ברונו גרונינג לשלם דבר כלשהו. אנשים הרוצים לתרום מתוך הכרת תודה עבור החלמה, יכולים לעשות זאת."

אלברט נם

מנהל בנק ממשלתי מתוך הצהרה שניתנה עבור ועדת חקירה של הבונדשטאג הגרמני ב-1996

"חוג הידידים מציע למשתתפים חולים את האפשרות להבריא מבפנים באמצעות קליטה מודעת של כוח מרפא אלוהי, רוחני, ובכך תמיכת הגומלין השכלית של המשתתף גם היא משמעותית. אין בדיקה, טיפול או הצעה. לא ניתנת

הבטחה להחלמה, ולא מייעצים נגד ביקור רופאים או קבלת טיפול רפואי או מעבר ניתוחים."

פרופ. זיגפריד מרגל, מהנדס

הצהרה שניתנה עבור ועדת חקירה של הבונדשטאג הגרמני ב-1997

"מניסיוני עם חוג הידידים: הוא אינו רוצה לעשות דבר מלבד תמיכה בתהליך זה של ניקוי גופני ושכלי. לכן הוא מזמין את הידידים למפגשי חוג מידי שלושה שבועות. למנחה החוג יד קבוצה שניתן לעבוד איתה, כך שהוא יכול לשים לב לכל אחד. [...] חוג הידידים מספק תמיכה מדהימה בדרך הפרט לאלוהים, מבלי צורך לבטל חברות בקהילה דתית או להימנע מהשתייכות אליה. כל התפקידים נעשים על בסיס התנדבותי ומתוך צו האהבה."

קרל פלייג

כומר קתולי

דעות מומחים ודברי הוקרה

"התוודעתי לחוג ידידי ברונו גרונינג כאשר עבדתי על פרוייקט מחקר שבדק את התנאים השכליים והתחושתיים המוקדמים עבור רוחניות הפרט. לצורכי המחקר השתתפתי בכמה מפגשי חוג באזור זיגבורג-קלן. בדרך זו היתה לי הזדמנות לערוך שיחות מקיפות עם חברי חוג רבים. בנוסף לכך, קיבלתי חומר מידע נרחב עליו היה עליי לעבור ולהעריך בהקשר למחקר שלי."

כך היה ביכולתי להתרשם מההבדלים לגבי כוונות ומטרות החוג לסיוע רוחני לחיים בע"מ – שמה הרשמי של עמותת חוג ידידי ברונו גרונינג - והגישה המניעה את החברים באופן אישי. כתוצאה מחוויות אלה, הגעתי למסקנות הבאות שיכללו במחקר המתקדם.

טוב ולבביות, ענווה וצניעות – אלו הן גישות בסיסיות הכרחיות המאפיינות את מפגשי החוג. מטרת התכנסויות אלה היא ליצור אווירת מדיטציה המאפשרת לכל הנוכחים להיפתח ל-Heilstrom מברונו גרונינג. הסידור הסביבתי הרגיש, למשל בעזרת נגינת ביניים וקריאת שירה, אותם הכין מנחה החוג עבור המפגש, יוצרים אווירה נעימה של הרהור שקט ותשומת לב מלאת כבוד למשאלות ולצרכי המשתתפים. בדרך זו, מתפתחת אווירה של עוצמה רוחנית אדירה. [...]

חוגי הידידים המקומיים והאזוריים נמצאים תחת הדרכת המנחה. אך האחריות שלהם היא רק לגבי תחומי האווירה והארגון. במובן זה, הם אולי הראשונים בין שווים, אך חוץ מזה, אין להם סמכות נוספת. מטרות הקשורות באמונה ובאידיאולוגיה זרות לחלוטין לקבוצות אותן הכרתי. יותר מכך, הנוכחות חופשייה לחלוטין, ומלבד תזכורת בדואר או

בטלפון לגבי תאריכי המפגשים או שינויי לוחות הזמנים, המנחה אינו יוצר קשר נוסף. היעדר כל צורה של 'עבודה מסיונרית' או 'טיפוח' היא איפיון בולט בחוג ידידי ברונו גרונינג. כל אחד יכול להגיע ולעזוב ללא לחץ או פחד של מעשי נקם. ההפך הוא הנכון, אם קרה ומישהו הפסיד מפגשים, ישנו איחוד שמח הנוצר מאחדות פנימית אשר ברונו גרונינג יכול להיחשב כזרז שלו."

רולנד בינץ, דוקטור לסוציולוגיה
בעל תואר שני (אוניברסיטת וושינגטון)

"המרפא הרוחני ברונו גרונינג נפטר ב-1959 והשאיר אחריו נאומים ומחשבות רבים. הוא הסביר לחולים כיצד ליצור את הקשר עם אנרגיית הריפוי האלוהית הזורמת דרך הכל, ובעזרתו של אלוהים, משיגה בריאות. [...]

נשמרו תמונות רבות [...] של ברונו גרונינג, המרפא הרוחני המופלא שחי במלוא הענווה והצניעות.

תמונה אחת בת 40 שנה היתה מושא לבדיקה באמצעים רדיסתטיים. חוץ מהזמות הגופנית הפיסית (החומרית), הויברציות של שכבות ההילה השונות, נשמרו בתמונה בתקופת חייו של ברונו גרונינג, הוקרנו מהתמונה ויברציות מגופו הפיסי (באמצעות מבטו) וכן מהגוף המוסרי, הנפשי, השכלי, הקוסמי, הרוחני, היצרני ומגופים נוספים שבו. האדם החולה המניח את ידו על התמונה או המסתכל בה במשך זמן מה, מפנים אנרגיה זו שתחזיר את האיזון הביו-אנרגטי והקוסמי שלו. הוא יהפוך לבריא.

לאחר מות המרפא, הויברציות הקלושות של הגורמים המוסרי, הקוסמי והיצרני, נשארו בתמונה. לויברציות של הרמות הנעלות הללו יש השפעת ריפוי על החולים. באמצעות מגע עם תמונתו של ברונו גרונינג, בריאותו של האדם החולה יכולה

לחזור אליו. מתרחש תהליך החלמה הדרגתי; אך אפשרית גם החלמה ספונטנית, המוכרת לנו כנס רפואי. [...]

על בסיס הבדיקות הרדיסטטיות, היתה לברונו גרונינג, מאז הולדתו, יכולת מולדת להעביר אנרגיית ריפוי; הוא השתייך לקבוצה של מטפלים ביו-אנרגים עם פוטנציאל אנרגיה של 75,555 יחידות בוביס!

במהלך התכנסויות עם חולים, הוא העביר 55,000 יחידות בוביס.

גם זרם הויברציות מהתמונה מכיל עוצמה של 55,000 יחידות בוביס.

למרות התקופה הארוכה שעברה מאז צולמה התמונה, פניו של ברונו גרונינג משדרות אנרגיה חיובית המרפאה מחלות שונות מאזור הגוף המוסרי רוחני, מהגוף הקוסמי ומהגוף היצרני.

בהתאם למד הבוביס, גופים קורנים באנרגיה הבאה: אדם חולה כתוצאה מהשפעות סביבתיות – 2300 יחידות בוביס; אדם עם בריאות ממוצעת – 6500 יחידות בוביס; אנשים חזקים, בריאים – 9000 יחידות בוביס; מטפל ביו-אנרגי בריא – 30,000 יחידות בוביס; מרפא רוחני (אנרגיות מרמות נעלות) – 35,000 יחידות בוביס.

במהלך מפגש חוג בחדר בו נמצאת תמונה שלו עם נר דלוק, פרחים וכדור כסף, האנרגיה מועברת מיד לכל הנוכחים. הם קולטים אנרגיה מאזור הגוף המוסרי רוחני, הגוף הקוסמי והגוף היצרני בעוצמה של 33,000 יחידות בוביס. כמות כזאת משקמת את האיזון הביו-אנרגטי והביו-קוסמי ומחזירה את הבריאות לגופם של כל הנוכחים!"

פרופ. יאן קסינסקי, דוקטור להנדסה

מומחה לרדיסטציה וביו-תרפיה

עלינו לקבוע שדרך תמונה של גרונינג, ביכולתנו ליצור קשר רוחני לכוח שבו, המאפשר לנו להיות מוזנים מכוח זה. גרונינג עצמו קרא לו 'כוח הריפוי האלוהי' או 'ה-Heilstrom האלוהי'. תהליך 'עריכת ה-Einstellen' והחיבור לכוח זה, בדרך כלל פועל כך: האנרגיה של כל דבר בו מישוהו מעסיק עצמו מבחינה שכלית, אליו מישוהו מתחבר מבחינה שכלית, מופנם לגופו. הדבר גם פועל ללא תמונה של גרונינג, אך 'מוביל' מסוג זה מקל על יצירת הקשר השכלי.

אולם נוכחות אנרגיה זו אינה אוטומוגסטיה, אין כאן 'שכנוע עצמי במשהו'; אלא אפקט מוכח – הכוח קיים באופן הניתן למדידה! מכך ביכולתנו להסיק כי 'מרכיבי המוח' שלנו – במקרה זה, התהודה הפנימית שלנו – מסדרת את מבני האנטנה לאיכות הויברציות שייקלטו בדרך כזו, שדבר זה בדיוק יוכל להיקלט. החומר היצירתי, ובכך גם האדם, מתפתח מצורת אנרגיה קדומה, המוגשמת באמצעות תהליכים מסודרים. אדם יכול לקלוט אותה, כי הוא נוצר ממנה. 'כפי שזה למעלה, כך זה למטה', אמר האסטרולוג הדגול הרמס טריסמגיסטוס. ברונו גרונינג אמר לנו: 'עכשיו ביכולתכם לקלוט שוב את גלי הריפוי', לאחר שתקופה ארוכה כבר לא ניתן היה עבורכם לקלוט אותם."

זיגפריד גרבובסקי, דוקטור למדעים
כימאי מדופלם

"האזרחית הגרמניה הנכבדה, גב' גרטה הויזלר, ראש התנועה העולמית, חוג ידידי ברונו גרונינג, מבקרת בטרויילו כדי להנחות את כנס אמריקה הלטינית של

הארגון הבינלאומי המוזכר לעיל, המתקיים בין ה-5 עד ה-8 ביוני השנה.

גב' גרטה הויזלר נותנת שירות חשוב לקהילה הבינלאומית בכך שהיא מפיצה את ידע ההחלמה בדרך הרוחנית שאיפשר לאלפי אנשים בכל העולם לזכות בבריאותם מחדש. ארגון מחוז טרויילו סובר כי הדבר הולם על בסיס ההערכה הגבוהה של מעמדה המכובד, וכן היכולות האנושיות והמקצועיות, ומעלותיה של גב' גרטה הויזלר, ומקדם אותה בברכה באמצעות הענקת פרס מהממשל המקומי.

בהתאם לסמכות המתאפשרת לארגונים המקומיים על בסיס חוק מס. 27972, נגזר כדלהלן:

גב' גרטה הויזלר, ראש התנועה העולמית, חוג ידידי ברונו גרונינג, על בסיס האירוע המוזכר לעיל, זוכה בזאת לתואר: אורחת כבוד של העיר טרויילו."

צו משרד העירייה של טרויילו,

פרו, 6 ביוני, 2003, על החתום

חווה מורגיה זנייר, ראש העיר

"מאושר בזאת שגב' גרטה הויזלר קיבלה הכרה בינלאומית וזכתה בפרס הבינלאומי לשלום ואחוה באמצעות חוג ידידי ברונו גרונינג באירוע העשור הבינלאומי לקידום הקריאה; קידום השלום והתנגדות לאלימות ועוני; קידום זכויות האדם וחינוך הילידים תושבי העולם; והכנס הלאומי של חוג ידידי ברונו גרונינג שהתקיים ב-31 בינואר, 2004, כאן במהלגי פרובודהיני, קשוב שרוטסי, בכפר אוטן, (מערב) בהיאנדר, ומומבאי-תון."

פרס האו"ם לשלום 2004

ד"ר צ'רלס מרסיקה, נשיא בינלאומי

"התעודה המוענקת: 'פרס הרופא המפורסם בעולם' [מין דוקטור כבוד] למר מתיאס קאמפ, ראש הקבוצה הרפואית מדעית של חוג ידידי ברונו גרונינג. המוסד העולמי לשלום של האו"ם NGO וועדת הארגון של הקונגרס לרפואה טבעית במאה ה-21 החליטו להעניק לך את 'הפרס לרופא המפורסם בעולם' לכבוד תרומתך היוצאת דופן להתפתחות הרפואה הטבעית בעולם."

ועדת הארגון של הקונגרס לרפואה טבעית במאה ה-21

ט.י.ס. למה גנג'ון; מאי 2001

עבור פעילותו בחוג ידידי ברונו גרונינג, גם מנפרד פורטמן זכה בתואר דוקטור כבוד:

"פקולטה ללימודי רפואה, מוסד לרפואה משלימה, הקשור ל'אוניברסיטה הבינלאומית הפתוחה לרפואה משלימה' (אלמה אטה 1962). הסנט וההנהלה מעניקים בזאת פרס למנפרד פורטמן, שמילא את דרישות הכשירות לתואר דוקטור לפילוסופיה עם כל הזכויות, עיטורי הכבוד וההטבות הקשורות בתואר זה. אנו מצהירים בזאת כי חתמנו את שמותינו והחתמנו את המסמך בחותמת 'האוניברסיטה הבינלאומית הפתוחה לרפואה משלימה'. הונפק באוקטובר 1998 בקולומבו והוכנס תחת מס. 98.15671 ג'. המוזכר לעיל מוסמך לציין את התואר "ד"ר" לפני שמו."

פקולטה לבדיקות רפואיות

קולומבו, אוקטובר 1998

מספרים ומחזברות

"האם אתם מאמינים בניסים? האם ביכולתכם לדמיין שקיימים זרמי ריפוי אשר כל אחד יכול לקלוט ולהפנים, והיכולים בסופו של דבר להפוך אתכם לבריאים לחלוטין? יתכן שזה ייראה לכם כאבסורדי, אך עבור ידידי ברונו גרונינג ברפובליקה הפדרלית הגרמנית, בשווייץ, בצרפת, בארה"ב ובאוסטרליה, אלו אינן שטויות הזויות אלא מציאות יומיומית. [...]

'ביום ראשון אחד ביולי 1989, 30 שנה לאחר מותו [של ברונו גרונינג], ידידי גרונינג נפגשו בדילנבורג להוסיף עוד קהילה לחוג המונה 55 חוגים בגרמניה ומחוצה לה. [...]

'כה פשוט להפוך לבריאים', הסביר למשתתפים הלמוט קסזוב מקלן, מנחה חוג היילינגרות, אלטנקירכן ועכשיו גם של דילנבורג. אמונה באלוהים היא הדרישה המוקדמת עבור תהליך ההחלמה הרוחנית והגופנית שהיא באופן בסיסי אפשרית עבור כל אחד, ואינה תלויה ברקע שלו או בדתו.

ה'ידידים' בשום פנים ואופן אינם סוגדים לברונו גרונינג עצמו, אלא הם רואים בו כמתווך בינם לבין אלוהים. גרונינג הסביר באמפתיות שזה לא היה הוא שהביא את ההחלמות, אלא הכוח האלוהי שעבד דרכו. [...]

האנשים שסיפרו על החלמותיהם האישיות בטקס הבסיסי, היו משכנעים לחלוטין. ולא כי המאזינים רצו שכל הדברים החיוביים שהיה עליהם לומר, יחשבו כ'אמת', אלא משכנעים פשוט מעצם הדרך בה הם סיפרו את סיפוריהם והרושם שהם עשו."

קארין סאואר

"שנתון מקומי עבור אזור נהר דיל, 1990"

"חוג ידידי ברוננו גרונינג עושה עבודה מופתית במיוחד בתיעוד ואימות של החלמות בקבוצות מוגדרות; לכן אני מציין זאת כאן במיוחד. במסגרת ארגון חופשי זה של החוגים המקומיים, מאז 1986 קיימת 'קבוצה רפואית מדעית' בה רופאים, מרפאים, מטפלים ברפואה משלימה, פסיכותרפיסטים ונציגים ממקצועות רפואיים אחרים הפתוחים לנושא, התאחדו תחת הכוונתו של הרופא מתיאס קאמפ. באמצע שנת 1993 היא כללה כבר 700 חברים. ביוני 1992, 70 חברים מקבוצה זו, הכוללת גם פרופסורים ומומחים רפואיים, נפגשו בפעם הראשונה לכנס בקלן. שם הם הציגו ודנו בהחלמות מדהימות ממחלות מלידה, שנרכשו, וכרוניות, בעיקר גופניות מטבען. המשרד המרכזי של קבוצה מקצועית זו אוסף, מעביר, מאמת ומעריך באופן ביקורתי את דו"חות ההחלמה המגיעים מהחוגים. 'כאשר הדבר אפשרי', אומר קאמפ, 'אנו מוסיפים דו"חות של בדיקות מוקדמות וחוזרות שנעשו על-ידי רופאים בלתי תלויים, והערות מקצועיות'."

ד"ר הרלד ויזנדנגר

"הספר האדיר להחלמה בדרך הרוחנית", 1994.

"אז שם הם יושבים ומאזינים למה שיש לגב' הויזלר מהנף, בת ה-66, לומר. עיניהם עצומות, כפות ידיהם פתוחות. תנועה המראה: 'אנחנו מוכנים לקליטה'. גב' הויזלר כבר לימדה אותם לא לשלב את זרועותיהם על החזה ולא להצליב את רגליהם. זה מעקב בעד הכוח הקוסמי מלזרום באופן חופשי, כוח המביא להחלמה ומשחרר ממחלה. אני רואה כיצד בחור בעיניים עצומות ממש נרתע. אז, אותו דבר קורה לרבים אחרים. [...]"

קבוצה של אנשים רגילים יושבים שם, והם מעבירים סביב מין צורת פרסה מצופה בנייר אלומיניום – 'מגבר' שגרוננינג פעם נתן לידידים. ידיהם על ירכיהם עם כפות ידיהם מופנות כלפי מעלה ופתוחות, כאילו הם רוצים לגרוף מים. [...] עיניהם עצומות. הם יושבים על כיסאות ועושים תנועות פתאומיות כאנשים שנבהלים בעת השינה. [...]

דבר משונה עבור אדם מבחוץ הוא שעברתי על ארכיון ישן מימי גדולתו של גרונינג, קראתי את הצהרות העדים עליהם האנשים של היום אינם כבר יודעים – וכולם משתמשים באותן מילים כדוגמת אלה שבשימוש ידידי גרונינג באביב 1989. הם מדברים על עקצוצים, חום או קור וכן על כאב, בכל מקרה, על כוח ריפוי הזורם לתוכם. כמעט לכל מקרה של החלמה, קודמות תלונות. ידידי גרונינג כיום מכנים זאת 'Regelungen' * וגם אז כינו זאת כך. המחלה נסוגה בכאב. כאשר היא נעלמת, אתם מרגישים זאת. אך האם היא אכן נעלמת?

אליזבת י., אשה הנראית בריאה ואתלטית בת 67, עוקבת אחר השיחה שלנו בחיות וקלילות תנועה. היא יכולה להראות הוכחות רפואיות עד כמה נורא היה מצבה. 'בוקר אחד ב-1971, לא יכולתי לקום עוד מהמיטה. לא יכולתי לעמוד ולא יכולתי עוד לשבת. היו לי כאבי גב קשים. זה החל בדיסק בין-חולייתי ועלה עד חוליית הצוואר והראש. בלאי עמוד השדרה וגיד הנשה, מחלת עצב האגן! והיו גם חולשת השריר, עצירות, חרדה, דכאון וקשיי שינה. הכל עבר. במהלך שיחה על גרונינג, היא חוותה החלמה

* *Regelungen*: ראה פירוש מילים גרמניות, עמ' 113

ספונטנית. 'ישבתי שם, ולפתע הבחנתי בתחושה מאוד משונה בירך שלי. הכאב והחולשה לפתע נעלמו.' הכאב חזר שוב פעם אחת. 'חוויתי לילה ללא שינה, אך לא התייחסתי לזה. מאז אני בריאה.' היא כבר אינה זקוקה למקל הליכה; היא אפילו העזה לעלות שוב על אופניים. והיא יכולה לוותר על התרופות בהן היתה תלוייה. בהתאם לדו"ח של סוכנות העיתונות הגרמנית, ישנם לפחות 1500 גברים ונשים ברפובליקה הפדרלית הגרמנית בלבד [בתחילת 1989!] החושבים באופן יומיומי על ברונו גרונינג. ממשיכים לקום חוגי גרונינג חדשים כאן ובמדינות השכנות. שוחחתי עם למעלה מתריסר אנשים שהיו להם דו"חות דומים לזה של אליזבת י. הם חוו את נס ההחלמה באמצעות כוח בלתי נראה."

אניטה הנה

"מרפאים רוחניים כיום", 1991

"חוג ידידי ברונו גרונינג הוא חוג שמטרתו הראשונית להביא להחלמת החולים. זהו ארגון בינלאומי, שבהתאם להצהרתו, כולל 60,000 חברים ברחבי תבל. [...] חוג ידידי ברונו גרונינג ממשיך את פועלו של ברונו גרונינג. אנשים המתאספים שם, משוכנעים בהחלמה באמצעות שיטתו של ברונו גרונינג. [...] בהתאם למידע שלו, ישנם עכשיו למעלה מ-1300 חוגים מקומיים ברחבי תבל. חברות בחוג הידידים אינה תלויה בחברות בכנסיה או בכל קבוצה דתית או פילוסופית. העבודה היא בהתנדבות, והמימון מבוסס על תרומות. לשם תיעוד רפואי של ההחלמות, הוקמה הקבוצה הרפואית מדעית (MWF) מתוך חוג הידידים. היא שואפת לאמת את הליך ההחלמה

באמצעות חקירה רפואית. רופאים, מרפאים ומטפלים המאוגדים ב-MWF, מדווחים בסדרת הרצאות עבור רופאים ואנשים מן השורה, על תוצאות 'החלמה בדרך הרוחנית' בהתאם לברונו גרונינג.

אנדריאס ראוהוז

"דתות בלייפציג", 2003

"אך שמו של גרונינג לא לגמרי נשכח לאחר מותו. ניתן להודות על כך לגב' גרטה הויזלר מסויימת. היא היתה בת 28 ומורה בקריתיה, אוסטריה, כאשר היא נסעה לברונו גרונינג במינכן ב-1950, כפי שהיא אומרת, עם 'שלוש מחלות חשוכות מרפא'. היא החלימה באופן ספונטני, ובהתלהבות סיפרה על כך לכל מי שהכירה בעיר מולדתה. היא מדווחת שבאמצעות שיחות אלה בלבד, מספר מאזינים השתחררו ממחלותיהם. [...]

לאחר מותו של גרונינג, היא הקימה את 'חוג ידידי ברונו גרונינג'. הוא התפתח במהלך השנים לארגון הגדול ביותר באירופה להחלמה בדרך הרוחנית. זהו ארגון חופשי של אנשים המחפשים עזרה, ומכיל (נכון ל-1998) 550 חוגים מקומיים ברחבי העולם כולו, בין השאר גם בשווייץ, גרמניה ואוסטריה. כאן, מחפשי עזרה ואנשים מעוניינים לומדים לקלוט ולהפנים לגופם במודע את כוח הריפוי האלוהי במטרה להיות מסוגלים לחוות החלמה ועזרה בעצמם. [...]

כל אחד יכול להגיע ולעזוב כרצונו. חברות בחוג ידידי ברונו גרונינג היא ללא עלות כספית ואינה קשורה בלאום, מחוייבות לדת, אידיאולוגיה, או קהילות דתיות אחרות. אין

מחוייבות כספית או חוקית. כל הפעילויות מתבצעות ללא עלות כספית, וההוצאות מכוסות באמצעות תרומות. לא מייעצים לאיש להימנע מאמצעים או מטיפולים רפואיים. קליטת כוח הריפוי הרוחני מאפשרת גם קבלת עזרה נוספת.

על מנת לאמת באופן רפואי ומדעי את ההחלמות הקורות בחוג הידידים, ב-1992 הוקמה הקבוצה הרפואית מדעית (MWF) מתוך חוג ידידי ברונו גרונינג כאן ובמדינות השכנות. [...] בעבודתם, ניתנת עדיפות ראשונה לתיעוד ולאימות הסיסטמטי של ההחלמות הרוחניות אשר קרו בהתאם לשיטתו של ברונו גרונינג. בנוסף להחלמות, מתועדים מקרי עזרה המופגנים בתחומים האישיים והמקצועיים, ושינויים בלתי ניתנים להסבר בבעלי-חיים ובצמחים, עקב השפעת כוח הריפוי.

בשנים האחרונות, הוקם ארכיון המוכיח באופן מרשים שניתן להשיג החלמה בדרך הרוחנית, ממחלות גופניות, אפילו כתוצאה מניוון. לאור שפע החומר המאומת, לא ניתן להפריך ולערער על ההחלמה בדרך הרוחנית או להסביר אותה כהיותה תוצאה של סוגסטיה.

עד היום, מספר גדול של מקרי עזרה והחלמה בדרך הרוחנית אומתו רפואית ותועדו בידי ה-MWF. הצלחות ההחלמה הן ממחלות מגוונות ביותר, בין אם הן פסיכוסומטיות או גופניות."

פרופ. ורנר שיבלר, רופא

"ריפוי רוחני באמצעות קשר עם העולם שמעבר", 2003.
גרסה מורחבת של הרצאה בפני קבוצת לימוד של המרכז הפרוטסטנטי לשאלות אידיאולוגיות

דו"חות החלמה

ורופאים

בקשות מרופאים, 1949

"מטופלת שלי סובלת במשך שנים מנכות חלקית ברגלה הימנית. לדעתי, שיטת הטיפול שלך היא האפשרות היחידה שיש בה סיכוי להצלחה. המטופלת עצמה היתה מאוד מעוניינת לקבל את טיפולך. לכן אני מבקש באופן דחוף שהמטופלת תזומן לטיפול, בהקדם האפשרי עבורך."

ד"ר פרנץ וינהרט
רופא כללי

"הרשה לי לפנות אליך בנוגע למחלותיי. לא אסתיר את העובדה שאני רופא, למרות שרק בזמן האחרון סיימתי את לימודיי, אך אנא אל תניח שקיים בי חוסר אמון. במקום זאת, פשוט התייחס אליי כאדם חולה המעוניין להיוועץ בך או לקבל את עזרתך. [...] אנא עזור לי למצוא דרך לשיפור במצבי ולהחלמתי, כי גיליתי בעצמי שהידע הרפואי בנמצא, אינו יכול כבר לעזור לי."

אלפרד ולטנברגר, רופא

"בקשה דחופה בעזרתך לאשתי אנליס בשיתוק עצבים ממנו היא סובלת מזה ששה חודשים."

ד"ר היינריך הוגלה
ממברק

"באותה הזדמנות, ברצוני לבקש ממך לסדר תור להגיע לסנטוריום שלי, כך שאוכל לזמן מספר אנשים חולים המעוניינים בטיפולך."

ד"ר אוסקר ויית
רופא כללי, סנטוריום קנייפ לריפוי טבעי

"בין מטופליי קיימים שבעה מקרי מחלה שבהתאם לראות עיניי, טיפולך יהיה מבטיח ביותר."

ד"ר ה. אקרט

רופא כללי

"אני עוקב בעניין רב אחר הדיווחים בדבר ההצלחות המדהימות של טיפול במחלות כרוניות שבעבר נחשבו כחשוכות מרפא, במיוחד אלה הקשורות בנכות. בתי הלגה, שתהיה בת שלוש בדצמבר השנה, נדבקה בשיתוק ילדים באוגוסט בשנה שעברה. כתוצאה ממחלה זו, רגלה השמאלית משותקת לחלוטין. קבוצת השרירים היחידה ברגלה השמאלית שלא הושפעה מהשיתוק, או אולי החלימה ממנו, היא שרירי העכוז. כל הניסיונות עד כה לרפא את השיתוק, לא הביאו להצלחה. אני פונה אליך בבקשה שתודיע לי באם תהיה מוכן לטפל בבתי. אנא היה בטוח שאני פונה אליך בבקשתי כאב, מבלי להיות מושפע מהמחלוקות העזות בדבר שיטת עבודתך."

ד"ר גואידו רות

רופא כללי

"המדובר בילד עם שיתוק ילדים בעמוד השדרה במרפאה האוניברסיטאית במינכן תחת השגחתו של פרופ. ויסקוט. שתי רגליו הקטנות של הילד משותקות והוא [...] בן ארבע וחצי. לילד יש שיתוק ילדים כבר שלושה שבועות. האם זה יהיה כלל אפשרי עבורך לנסוע לילד ולעזור לו? [...] ברצוני להוסיף כאדם וכרופא, מר גרונינג היקר, שיש בי אמון חזק ובלתי מעורער בך."

ד"ר קריסטל גסמן

"הרשה לי, כרופא המטפל, לפנות אליך בבקשת עזרה עבור אדם חולה ביותר. המדובר בוילהלם גרמרות, בן 58, [...], שב-20 במאי 1947, בהיותו בריא לחלוטין, נתקף בשיתוק בצדו השמאלי של הגוף ומאז הוא מרותק למיטה. כל ניסיונות הריפוי עד כה ברפואה הקונבנציונלית היו ללא הצלחה, חוץ משיפור זמני. האדם החולה שמע באמצעות העיתונות על ריפוייך הפלאיים ועכשיו תולה בעזרתך את כל תקוותו! כיון שהאדם החולה אינו יכול לעמוד במסע ארוך ועדיין אין באזורנו אחד ממרכזי הריפוי שלך, ברצוני לבקש אותך להתחיל בטיפול מרחוק עבור המטופל, אם הדבר אפשרי עבורך. ביכולתי לדווח שמאז היום בו החולה שמע על ריפוייך, חל כבר שיפור ספונטני בניסיונותיו ללכת."

ד"ר פרידל ברייווגל

רופא כללי

"לאחר שלמדתי כי במיוחד במקרי מחלה קשים, לעיתים ביקרת מרפאים, אהיה מאוד אסיר תודה לך בשם מטופליי, אם תבקר אותי בעתיד הקרוב. המדובר במספר מקרים דחופים ביותר – שלושה ביקורי בית וטיפול בכמה חולים אחרים בדירתך. אנא בוא!"

ד"ר ארווין פרלק

רופא כללי

"נהייתי מודע לקיומך באמצעות העיתונות והרדיו. תעשה לי טובה ענקית אם תוכל להעניק לי מנוכחותך לגבי שני מטופלים. אני משוכנע באופן בלתי מעורער שביכולתך לעזור להם. באותה הזדמנות, ברצוני לבקש את עזרתך עבורי באופן אישי."

ד"ר יוסט קייפל, רופא כללי, הומאופת

"אני בעצמי רופא ואני חולה במשך שמונה שנים. כבד – צינור המרה – קיבה. אפילו רופאים בכירים במרפאות האוניברסיטאיות לא יכלו לעזור לי, למרות שמאמצי האישיים, מחקר ואמונה הצליחו להביא לשיפור שוב ושוב לאחר הזרדרויות במצב. אך בחודשים האחרונים, למעשה במשך שנה עכשיו, כוחי נחלש במידה כזאת שביכולתי לעבוד רק באופן מוגבל ובמאמץ רב ביותר. לכן אני מבקש ממך עזרה מרחוק, באמוני בכוח הריפוי שלך ובאמונתי המלאה בעזרה דרכך. אך אני גם מבקש את עזרתך עבור אשתי. היא סובלת במשך שנים מאבנים בכליות עם כאבים גוברים. [...]. בעת בקשתי הכנה בעזרתך המשפיעה כל כך, האם ביכולתי לבקש ממך גם עבור אנשים חולים מאוד מבין מטופליי?"

ד"ר קרל פ. תמה

מומחה ברפואה הוליסטית והומאופתית

"אני פונה אליך היום מתוך יאוש רגשי עמוק ביותר, בתחינה מכל הלב שתאפשר לי ליצור איתך קשר בהקדם האפשרי, במינכן או באחד המרכזים שלך במקום אחר. [...]. במשך תשע שנים אני סובל ממצבי דיכאון תקופתיים הנמשכים מספר חודשים בשנה – בפעם האחרונה אפילו שנה וחצי – ולעיתים כתוצאה מהם אינני יכול כלל לעבוד. אם תצליח, בעזרת השם, לרפא אותי ממחלה איומה זו שלי, ואם יעלה הדבר באמצעות ריפוי מרחוק, תעשה אותי, מר גרונינג היקר, למאושר באדם בעולם כולו, והדבר יחייב אותי להיות אסיר תודה עד אין קץ כלפי הכל-יכול וכלפיך."

ד"ר תאודור קהלר

רופא כללי

"מעל לכל אני חייב לבקש אותך לא להניח שמאחר שאני בא אליך כרופא, המדובר בגישה של חוסר אמון או עוינות. אני מגיע אליך בבקשה מכל הלב שתקבל באופן אישי מטופל הקרוב מאוד ללבי הסובל ממחלת עור כרונית הנובעת מהפרעות פסוריאסיס. כל ניסיונותיי, וכן אלה של רופאים אחרים, היו לכל היותר בעלי הצלחה זמנית. לכן אני פונה אליך בבקשה זו."

ד"ר א. קאופמן

מנתח, רופא נשים ורדיולוג

"עקבתי בעניין והערצה בלתי מוסתרים אחר הצלחותיך. כרופא כללי, מאחר שיש לי כמה מטופלים להם בוודאות ביכולתך לעזור, ובלעדי עזרתך אין להם סיכוי רב להחלמה ויישאר מרותקים למיטה, ברצוני לברר באם אוכל להביא אליך אנשים חולים אלה או אם ביכולתך להגיע אלינו. נסדר מכונית ואת כל ההכנות הנחוצות. בנוסף לכך, אני נותן לך את דיברתי שכלל לא ארוויח מכך כספית, ומה שמניע אותי הוא משאלתי בלבד לעזור לחולים."

ד"ר א. מולנאר

רופא כללי

"אחרי ייעוץ עם ראש המוסד לביטוח לאומי של בוואריה העליונה, אני מאפשר לעצמי לבדוק בנימוס באם תהיה מוכן לבקר בסנטוריום המקומי שלנו. יש לנו כאן כ-130 מטופלים גברים עם שחפת הריאות. אלו מקרים ברובם חמורים ופתוחים. ביניהם ישנם גם מספר חולים עם שחפת הגרון והמעיים ושני מקרים עם שחפת עצמות [...]. כמוכן תוכל לעבוד כאן עם המטופלים ללא כל הפרעה ממני או

מהרופאים העובדים תחת השגחתי, ולא נבטל כל זכויות פיקוח או שכמותן. הזמנתי נעשית באופן נאמן לחלוטין, מתוך עניין כן בחולים שלי.

ד"ר גיאורג הקר

רופא בכיר, סנטוריום קירכסיון

החלמות בזמנו

"הכרתי את מר גרונינג מאז 1928 בדנציג [גדנסק] שהיא עיר מולדתי. אפילו אז, מר גרונינג התעניין בדברים רוחניים ועזר וריפא אנשים. ידוע לי על כ-20 מקרים בהם הוא הצליח. [...] אני יכול גם לספק הוכחות רבות בקשר לעזרה שמר גרונינג נתן לילדים, למשל בשיתוק, בכבדות שמיעה ובעיוורון. זה פעל בכל המקרים. אנחנו עצמנו והאנשים להם עזר, עדיין במבוכה כיום. באותה תקופה, שברנו את הראש כיצד דבר שכזה יכול להתרחש."

שרלוטה אדם

הצהרה מה-21 במאי, 1949

"אפילו באותה תקופה (בשנות השלושים) לעיתים קרובות קראו לו אנשים חולים שהתחננו בפניו לעזרה – אפילו במהלך הלילה. אך הוא מעולם לא לקח אגורה עבור כך, מה שזה לא היה. ההפך הוא הנכון, הוא היה נותן לאנשים הללו את הפרוטה האחרונה שלו. אפילו כאשר מישהו הודה לו עבור משהו זה או אחר שהוא עשה, ברונו גרונינג היה דוחה את התודה באומרו, בין השאר, שאדם זה יכול להראות את תודתו בכך שגם הוא יעשה מעשה טוב עבור רעהו. זכיתי ללוות אותו במקרים רבים והשתכנעתי במעשיו. [...] ברצוני גם לתאר מקרה אחר שקרה עם אשתי הראשונה. זה קרה באותו בית של ברונו גרונינג, כי גרנו איתו באותה תקופה. אשתי הראשונה היתה חולה בכאב גרון. היה לה חום גבוה עם נפיחות פנימית גדולה, והיתה סכנה שהיא תחנק למוות. ד"ר הולטץ טיפל בה במשך מספר ימים. מצבה החמיר עוד ועוד כך שהרופא

היה מודאג ביותר. אשתי ידעה שברונו גרונינג יכול היה לעזור אם היתה לאדם אמונה. שאלתי אותה אם אני יכול לבקש את עזרתו של ברונו גרונינג. אך היא דחתה זאת, כי היתה בה עדיין תקווה שהרופא יוכל לעזור. למרות זאת דיברתי עם ברונו גרונינג והוא אמר לי שהוא יבוא ברגע שאשתי תמצא את האמונה ותוכל לבקש את עזרתו באופן אישי. וכך זה קרה.

היה עליי להיעדר ביום המדובר. באותו הזמן הנפיחות הפנימית התגברה למידה כזאת שמוות מחנק היה קרוב. בשעתה האחרונה, ניתן לומר, היא מצאה את האמונה. היא נתקפה בפחד ממוות, אבל חשה שברונו גרונינג אכן יעזור. כיון שכבר לא יכלה לדבר, היא דפקה על קיר החדר בכוחותיה האחרונים, כי היא ידעה שברונו גרונינג בבית. באותו רגע ברונו גרונינג התערב, נכנס לחדר ומצא את אשתי בתהליך חנק. פניה כבר הכחילו. היא יכלה רק להצביע בחולשה לאיזור גרונה. והנס קרה. לאחר רק כמה שניות, הנפיחות הפנימית החלה להיחלש וחיים חדשים מיד נכנסו פנימה.

למחרת היא קמה והלכה לד"ר הולטץ. הרופא שהכיר את מצב אשתי, התרגש מאוד. לאחר הבדיקה הוא רק אמר שעבורו קרה משהו שאין ביכולתו להסביר, כי על בסיס מצב המחלה, היה בלתי אפשרי עבורה להיחשב כבריאה. זה נשאר תמוה עבורו; נס גדול קרה כאן, שהוא לא יכול היה להסביר."

מקס ברוהן

נכתב ב-31 במאי, 1955

"ביום שישי, ה-6 במאי (יום הולדת), כאשר ראיתי ושמעתי אותך [ברונו גרונינג] בפעם הראשונה, מחלה שככה בזמן שהיא התבטאה בכאבים חזקים במשך שנים תחת עצם העצה עקב סקוליאויסיס (עקמת בעמוד השדרה). כבר לא הייתי מסוגל להרים שולחן פשוט. מאז אתמול, אני יכול להרים ספה עליה יושבים שני אנשים. אינני חש עוד בכאב ואני משוכנע שכאשר הסתכלתי עליך, התרחש גם בי נס! דיאתרמיה (החדרת חום) ודברים שכאלה, לא עזרו לי, ועכשיו 'אלוהים' עשה בי נס דרכך."

פרידריך וילהלם רוהה

מכתב לברונו גרונינג ב-7 במאי, 1949

"אני זוכר במיוחד מקרה מהקהילה שלי. ילד כבן 15 סבל מאסתמה חמורה. במהלך השנים היה עליו לקום פעמיים-שלוש בלילה כי היו לו קשיי נשימה חמורים. ערב אחד הוא עמד [בהרפורד, 1949] בקהל גדול בפני גינת הבית שם מר גרונינג דיבר מהמרפסת. מר גרונינג והילד מעולם לא נפגשו באופן אישי. מאותו זמן ואילך, הילד היה חופשי מבעיות האסתמה שלו. עזרה זו נמשכה במשך שנתיים. לאחר מכן עזבתי את הרפורד ואיבדתי קשר עם הילד."

ד"ר מרמן קונסט, בישופ

ציר מועצת הכנסיה הפרוטסטנטית ברפובליקה

הפדרלית הגרמנית 1949-1977

"נפצעתי על צוללת ב-1943. המרפק השמאלי שלי התרסק ונלקחתי לבית החולים הימי בשטרלסונד, שם נותחתי. לאחר הניתוח הם קבעו שלא ניתן להזיז את מרפקי והיא נשארה כפופה. הם ניסו לישר את זרועי בשק חול. כתוצאה מהזרוע המאובנת, לא הייתי כשיר לשירות

בחיל הים, וכך היא נשארה עד 1949. אנשים לא הכירו אותי בכל דרך אחרת. פעמים רבות כינו אותי 'הגבר עם הזרוע האחת', כי נראה היה כאילו היתה לי זרוע שמאל מלאכותית. שמעתי על ברונג גרונינג דרך דודן של אשתי שביקש אותי ללכת לראות אותו, את גרונינג, לטובתי. הוא גם לקח אותי לשם. גרונינג נכנס לחדר. הוא היה נמוך מאשר שיערתי ודיבר איתנו בכך שניהל שיחה דתית קצרה, והוא המשיך לציין שאלוהים נתן לו את הכוח לעזור. לאחר שדיבר במשך כרבע שעה או 20 דקות, הוא שאל אותנו אם הרגשנו משהו. לרוע המזל היה עליי לענות בשלילה. הגבר השני, כנראה היו שני גברים שהרגישו משהו, אחד ברגלו והשני בצווארו. ואז עזבתי את בית הולסמן כשגרונינג עודד אותי להגיע שוב. ואז הלכתי הביתה. ונכנסתי מלמטה, כנראה הרגשתי שצופים בי פחות שם, לכן ירדתי למרתף ולא ישירות לתוך הבית, לא דרך הדלת הראשית. ואז ניסיתי לישר את זרועי שהיתה כך במשך שנים, והיא התיישרה, ובעקבות כך פשוט צעקתי: 'ניתן להזיז אותה, ניתן להזיז אותה!' ואז עליתי שתי קומות במדרגות לדלת ההול ודפקתי בשמשה שוב ושוב בידי הימנית מבלי לשים לב לפעמון, פשוט דפקתי בשמשה וקראתי שוב ושוב: 'אני יכול להזיז אותה, אני יכול להזיז אותה!' [...]

לא יכולת להסביר זאת כאשר ראית אדם מסתובב במשך שנים עם זרוע כפופה ואז לפתע הוא יכול להזיז אותה. ואז באופן טבעי עלתה השאלה: 'איך זה קרה?' ואז תמיד דיברתי בזכות גרונינג באומרי שלא הייתי מאמין בכך

קודם לכן, אך השתכנעתי באמצעות החלמתי, שהוא מסוגל לעשות משהו שאפילו הרופאים לא יכלו לעשות למעני."

ארנסט קלייס

ראיון עם עד בן זמנו מה-24 ביולי, 1996

"שטרובל הוא עובד מיומן למחצה במפעל לכבלים, נולד ב-30 בינואר 1906, נשוי מאז 1928, בן אחד. חוץ מדלקת ריאות, מעולם לא היה חולה קודם לכן. 3 פציעות מלחמה מרסיסים ברגליים ובישבן. תאונת דרכים חמורה ב-1944. נוצר הרושם שהיה לו צוואר שבור. אך הדבר לא בא בחשבון. הוא היה שבוי מלחמה ב-1945, אך שוחרר באפריל באותה שנה. באוגוסט 1945 היו לו כאבים כאשר הזיז את צווארו, ואז היו לו כאבים במפשעה, לבסוף היו לו קשיים בהליכה. עמוד השדרה היה נוקשה לחלוטין, הוא לא יכול היה להזיז את ראשו, היו לו כאבים חזקים בהליכה ובעליות וירידות. מקרה אופייני של קשיון מפרק החוליות. [...] בדיקת מעקב: לאחר הטיפול הראשון של גרונינג, הקושי בהליכה נעלם. המטופל מרגיש טוב."

מגזין "רוויו"

דיווח על בדיקות מדעיות בהידלברג

"דו"חות החלמה מה-3 בספטמבר, 1949 [טרברהוף]

1. פרנץ הורנאוס, רוזנהיים:

א. חרש באוזן שמאל במשך תשע שנים.

ב. יכול לשמוע עכשיו.

2. פאול וינטרמייר, פריימן, בן תשע:
א. סבל מדלקת קרום המוח כאשר היה בן שבעה חודשים, מפגר שכלית, הפרעת שיווי משקל, אינו יכול לעמוד בכוחות עצמו.
ב. מבריק שכלית, הולך בכוחות עצמו בציבור מבלי להיתקע באנשים.
3. אנה רפריך, רוזנהיים:
א. עקב תאונה, במשך שנה האגודל זו רק בעזרת היד השנייה.
ב. יכולה להזיז שוב את האגודל באופן תקין לחלוטין.
4. יוספין קראוס, מינכן:
א. מחלת מפרק ירך דו-צדדית חמורה, נקע חמור, במשך 45 שנה.
ב. מרגישה בריאה לחלוטין וכמו אדם חדש.
5. מרגרטה פרטל, מינכן:
א. שיתוק צד ימין של הפנים, טיפול שלא הצליח במספר מרפאות.
ב. חשה כאב Regelung, יכולה להזיז את הפנים.
6. רוזמרי מייר, בישופסוויזן, בת 14:
א. שיתוק ילדים בעמוד השדרה מאז גיל ששה שבועות.
ב. הולכת שוב.
7. אדם אקרט, גרייפלפינג:
א. ראומטיזם בשתי הרגליים במשך 13 שנה.
ב. אינו חש כבר בכאב.

8. [...] לאוף, מינכן:
א. לחץ תמידי חמור בכל הראש במשך שבע שנים עקב פציעה בראש.
ב. הלחץ כמעט נעלם לחלוטין.
9. פרנץ וייסכר, רוזנהיים:
א. ברך נוקשה במשך 15 שנה.
ב. הברך זזה.
10. מנפרד קוהל, מינכן:
א. שתי רגליים נוקשות מלידה.
ב. רגליים וכפות רגליים זזות.
11. אנדראס שלינהמר, מרטינזריד על-יד מינכן:
א. דלקת חמורה במפרק הירך במשך 17 שנה.
ב. חש הקלה.
12. אלפרידה דאוזר, רוזנהיים, בת 12:
א. כילדה אקזמה חמורה באוזניים, איבדה את השמיעה בגיל שנתיים.
ב. שמעה את מילותיו האחרונות של גרונינג ויכולה שוב לשמוע.
13. אינגריד ליירר, רוזנהיים, בת תשע:
א. איבדה את השמיעה בגיל שנתיים עקב קשיחות הצוואר.
ב. יכולה לשמוע שוב.
14. אריך בוואי, סימס:
א. היתה לו מחלת רקלינגהאוזן מאז 1943, מחלה הקשורה במלחמה.
ב. הכאב נעלם, יכול ללכת ללא מקל הליכה.

15. מריה להרמן, רוזנהיים:
א. יד שנשברה לפני שמונה שנים; יד שניה שנשברה לפני שש שנים, בלתי ניתנות להזזה.
ב. יכולה להזיז את שתי הידיים.
16. אנדראס גרובר, וקירכן על-יד בד טלץ:
א. שיתוק עקב סחיף לאחר דלקת ריאות ב-1945, אינו יכול ללכת.
ב. עומד והולך.
17. יוזף אברל, וסטך:
א. בצקת בלב, מחלת כליות ושלפוחית השתן;
בחודשיים האחרונים היה בשלושה בתי חולים, נשלח הביתה מהאחרון לאחר 48 שעות כחסר תקווה.
ב. החלים באמצעות מגע מקרי של גרונינג שעבר על-ידו; הולך לפאב, אוכל צלי ושותה שתי בירות.
18. וילהלם שינדלר, וסטך:
א. במשך תשעה חודשים מוגלה ברגל כתוצאה מתרומבוזה, נפיחות חזקה ומכוסה לחלוטין באקזמה.
ב. הידיד הנ"ל, אברל, הבטיח לחשוב עליו כאשר היה עם גרונינג. במהלך נאום גרונינג באותו ערב, האקזמה התייבשה לחלוטין ונעלמה (דו"ח עד ראייה מאותו הכפר)."

טרברהוף 1949

דוח בקהל האנשים

"גב' יוהנה בייר [...], בת 48, סבלה מאסתמה במשך 15 שנה. המחלה החמירה משנה לשנה. טיפלתי בה במשך

למעלה משנתיים. היה לה קוצר נשימה חמור ביותר, היה עליה ליטול תרופות הרגעה ולשאוף אדים באופן קבוע, בקושי יכלה לישון, ואיבדה כל תקווה להחלמה – במיוחד לאחר שהרופא מהמוסד לביטוח רפואי לא אישר את מרשמי הרופא שנתתי לה כנחוצים והראו מעט מאוד עניין במחלתה. במצב זה, מצב האישה החולה החמיר מיום ליום, כן היא היתה באיום של אי ספיקת לב והאישה החולה עמדה בפני החלטה להפסיק את עבודתה. במהלך הפעם האחרונה בה היה מר גרונינג ברוזנהיים, לאישה החולה היתה הזדמנות להיות בטיפול אצל מר גרונינג. ערכתי בדיקת מעקב למחרת עבור אישה זו. אפילו מבחינה חיצונית הרושם שהיא נתנה היה של מלאת שמחת חיים. נעלם החיוורון התמידי הקודם בפניה, והיא ניגשה אליי בלחיים ורודות, ומעל לכל באמונה: 'עכשיו אני שוב בריאה לחלוטין!' היא הודיעה לי שהיא יכולה לנשום בחופשיות כפי שמעולם לא יכלה לעשות קודם לכן, שהיה לה רצון מחודש לחיות, ושהיא לעולם לא תזדקק לישון בעזרת כריות, כבעבר – היה ביכולתה לשכב שוב באופן שטוח על המיטה, והיא זרקה את הטבליות ואת מיכשור האינהלציה. הבדיקה חשפה שפעילות הלב שלה השתפרה באופן ברור עם צלצלים תקינים (בעבר היתה לה מחלת עצבי הלב), הריאות היו עם איוושה בודדת מידי פעם, והיא יכלה לנשום בחופשיות. אתמול, ב-5 בספטמבר 1949, המצב של האישה החולה היה זהה. היא מרגישה, כפי שביטאה זאת: 'כאילו נולדה מחדש'!

ד"ר אוסקר ויית

6 בספטמבר, 1949

"באותה תקופה, ב-1951, לא חסכנו מאמץ או כסף כאשר הרופא איבחן פריצת דיסק. אך הכל היה לשווא. היה ביכולתי רק לשכב במצב אחד, יכולתי ללכת מעט מאוד ולהתכופף, כלומר, בצורה עקומה, ובקושי יכולתי כבר לעבוד. כיסא הגלגלים חיכה לי. ואז גרונינג הגיע לראות אותי.

כל מה שעשה היה להטיף. לאחר זמן מה, בטח מחצית השעה, חשבתי: 'הכל בסדר, וטוב מה שהוא אומר, אך אני יכול לעשות זאת בעצמי. הוא אינו כאן לשם כך – מה הולך כאן? לפתע, באמצע משפט, הוא אז קצת קדימה והיכה ביד שטוחה על השולחן הקטן שלי בצורת כליה באומרו: 'ובכן עכשיו, אין לי כבר זמן. עליי ללכת.' ובאותו הרגע, בדיוק ברגע זה, באותה שנייה בדיוק זה קרה. אני לא יכולה לומר מה; אינני יכולה להסביר לך זאת, עדיין כיום, אפילו לאחר 45 שנה. אין לי הסבר, גם לא לבעלי. באותה שנייה הוא נעמד ואני נעמדתי איתו.

לפתע נעמדתי ולא היה לי כל כאב. זה פשוט נעלם. הייתי מסוגלת לעמוד ישר, ממש ישר, בדיוק כפי שגדלתי מדרך הטבע ולא יכולתי לעמוד במשך שנה תמימה. מאז, זה היה לפני 45 שנה, לא היו לי בעיות דיסק מסוג כלשהו. מאז אני מסוגלת ללכת ללא כל תלונות, ללא כל מגבלה."

גיזלה לנולימן

ראיון עם עדה בת זמנו ב-19 בפברואר, 1995

"המלחמה סימנה אותנו, המלחמה הרסה אותנו. זה היה כל העניין. הרוסים מבחינה רגשית. לא היינו אנשים נורמלים במלחמה. היינו צבועים. כאדם נורמלי לא יכולים לירות באיש וזה מה שהיה עלינו לעשות. זה אתה או אני.

זה לא נורמלי. החיים היו תלויים על חוט השערה, ואז חיפשת משהו. בדיוק כמו בחזית, נתלית בקנה, משהו שניתן להיאחז בו. זה יכול להסתיים בכל דקה. זה נורא כאשר חווים משהו כזה. ולא פלא שכולנו חלינו, שהיינו הרוסים מבחינה רגשית. עמדתי עם רגל אחת בקבר, הייתי חולה עד כדי כך. רציתי עזרה. כבר לא יכולתי לאכול דבר. וכפי שגיליתי מאוחר יותר, רופא המשפחה שלי אמר שהיה לי סרטן קיבה.

ואז נסענו לשם. אינני יודע בדיוק כיצד זה קרה. איכשהו היינו עם כמה גברים. פשוט נסענו לשם, והיתה שם ישועה. זאת היתה ישועה עבורנו, עבור כל מי שהיה שם. האולם היה מלא. זאת היתה ישועה עבור כולנו. זה היה כאילו נולדנו מחדש. חשת כל כך קל – הכבדות נעלמה מהגוף. ובאותו הרגע, וגם כאשר נסענו משם, כבר לא היינו חולים. לא נשאר בנו דבר מהמחלה. זה נעלם. וברגע שהגענו חזרה, היה ביכולתי לאכול שוב, וזה לא חזר [המחלה]. עד כדי כך פשוט! אך זה היה השידור של כוחותיו של גרונינג שהוא הקריין. הגוף הוטען ואז הזרם יכל לנוע בחופשיות, ניתן לומר – ואז הכל יכול היה להמשיך שוב באופן תקין. ואלו שאינם רוצים להאמין בכך, צריכים לעזוב זאת. אך את אמונתי – איש אינו יכול לקחת ממני. יש לי גישה כזאת. קיבלתי זאת בזמנו ועדיין יש לי זאת כיום. ואני מסתדר עם זה היטב. אני מזדקן. אני זקן, או מזדקן – איך עליי להביע זאת? וזה הדבר היפה ביותר. אני מאושר להיות בחיים, שאני עדיין כאן, ושאני עדיין בריא."

אדולף גרות

ראיון עם עד בן זמנו ב-7 באוגוסט, 1995

"סבלתי מאסתמה חמורה; זה היה הלב, עצבים, ואסתמה ברונכיט. ותמיד הלכתי לרופא וכן החלפתי רופאים, אך איש מהם לא יכול היה לעזור לי, איש מהם לא יכול היה לשחרר אותי, וזה היה נורא! בעלי מדבר על שבע שנים, אינני יודעת בדיוק אם זה היה במשך ארבע, חמש או שש שנים, והמשיכו להיות לי התקפי חנק. היה עליי ליטול כאלה דברים חזקים וטיפות, דבר לא עזר, והמשיכו להופיע התקפי חנק. הם היו כה נוראים, בעלי יכול לאשר זאת. רצתי מחלון אחד למישנהו, זה היה נורא. לא יכולתי לקבל אוויר, כאילו הגרון שלי היה סגור הרמטית. כל כך נורא, אני לא יכולה לתאר לאיש מה שעברתי. כאשר הייתי עם ברונו גרונינג לא יכולתי להבין – זה טפסף דרך כל גופי, הדבר הזה המשיך ואז הרגשתי טוב מאוד. כאשר עזבתי, הוא אמר: 'השארי כפי שאת. וכאשר את חוזרת עכשיו, תחשבי שזה גרוע יותר מאי פעם. ואז התגובה תגיע, והכל יהיה שוב בסדר.' וכך היה. הייתי בבית וישבתי בכורסת העור הרחבה שלי בדיוק כמו קודם ולא היה ביכולתי לישון. ואז הגיע כזה כאב שצעקתי לבעלי: 'עכשיו זה אפילו מחמיר!' ואז זה נגמר, זה לפתע עבר. ומאז אני בריאה כל השנים הללו, שנים רבות אלה, ולא היו לי עוד כל סימני אסתמה [...].

הרופא הזה בדיזבורג חשב שזה רעיון טוב. הוא אמר שזה היה בלתי אפשרי עבורי שהחלמתי. והוא אמר שעליי להודות למר גרונינג ולאלוהים על כך."

מריה וילמס

ראיון עם עדה בת זמנו ב-18 באוקטובר, 1995

"בשנות החמישים אשתי [...] היתה מאוד חולה
בפורונקולוזיס. [במשך שלוש שנים היו לה כ-900
פורונקולים.] במשך כמה שנים כל ניסיונות הריפוי של
רופאי משפחה ומומחים (אבי היה רופא פנימאי) [...] לא
צלחו, ואותו דבר היה לגבי תרופות הסבתא, כמו שמרי
שיכר מהמבשלה לשיכר, פטרוזיליה, וכו'. שמענו על
ברונו גרונינג דרך חברים שלקחו את אשתי איתם מספר
פעמים. גם אני הייתי שם במשך ביקורים מאוחרים יותר,
מספר פעמים התלווה אליי רופא המשפחה שלנו, ד"ר ר.
בראומולר, בחוג הקטן בפלוקינגן. ההתרשמות האישית
שלנו היתה חיובית: מאמץ כן, מוכנות לעזור, ויברציות
טובות. לאחר כשלושה או ארבעה חודשים, לא היו שם
עוד פורונקולים והדבר נחסך מאשתי מאז."

פרופ. רולף גוטברוד

מכתב מה-15 באפריל, 1990

הצהרות רופאים מהקבוצה הרפואית מדעית

"לדעתי הרפואה הקונבנציונלית וההחלמה בדרך הרוחנית באמצעות שיטתו של ברונו גרונינג אינן סותרות זו את זו. הן משלימות זו את זו. אך עדיין ישנם רופאים מסויימים שאינם מאמינים בדבר. הם חושבים שרק הרפואה הקונבנציונלית יכולה לעזור לחולה ושהריפוי הרוחני חסר ערך. אולם אני חולק על כך באופן מוחלט, כי אני חושב שזו עוזרת לזו. לעיתים, כאשר האדם החולה כבר אינו בוטח בטיפול הרפואה הקונבנציונלית, הריפוי הרוחני עשוי לעזור לו יותר מאשר הרפואה הקונבנציונלית. לדעתי האישיית כמדען, זה אינו סותר את זה; בשילוב הנכון, על זה לעזור לזה."

פרופ. פ. שוקורואו, רופא
האוניברסיטה הרפואית דושנבה

"זאת צריכה להיות חובתו של כל רופא ליידע את עצמו בדבר ההחלמה בדרך הרוחנית. עבודתי עברה תפנית משמעותית באמצעות שיטתו של ברונו גרונינג. בדרך זו רכשתי כמות חסרת תקדים של כוח לעסוק במקצועי באושר. על כולם לדעת שהחלמה בדרך הרוחנית קיימת, והיא נגישה לכל אחד. לשם כך אין זקוקים לאבחנה רפואית, טיפול או מטפלים שיש לשלם להם עבור שירותם. היידע זמין באופן חופשי עבור כל אחד. במהלך עשר השנים של פעילותי הרפואית, לא הכרתי כל סוג של טיפול ברפואה הקונבנציונלית או המשלימה שכל אחד יכול ללמוד אותו ולהשתמש בו בקלות, שהוא ללא עלות

ושהוא יעיל בטווח ובמגוון בלתי מוגבלים. שיטתו של ברונו גרונינג היא הרבה מעבר לכך: 'ההחלמה היא רק ההתחלה!' "

ד"ר א. בוניפר

"כרופא כללי וכותריר, התוודעתי לחוג ידידי ברונו גרונינג לפני תשע שנים וזכיתי לראות בבני אדם ובבעלי חיים שאין דבר כזה 'בלתי ניתן לריפוי'. ברונו גרונינג ראה בעצמו כמנחה המראה לנו את הדרך חזרה לאלוהים ממנו התרחקו רוב האנשים. המוטו הוא: 'האמן ובטח – הכוח האלוהי עוזר ומרפא.' משפט זה הוכח במקרים אין ספור. זמינים דו"חות רבים שהוכחו רפואית."

ד"ר כ. בראמר, רופא, וטריר

"הגעתי לחוג ידידי ברונו גרונינג כבחורה ב-1995. בזמנו הייתי מאוד חולה. אקזמה חמורה ביותר בכל הגוף בנוסף לאלרגיות רבות, למשל, לשיער בעלי-חיים, ליוו אותי מאז שנולדתי. כאשר גם חליתי במחלה אוטואימונולוגית (מחלה חיסונית שהגוף תוקף את הגוף) שכתוצאה ממנה איבדתי את כל השיער על גופי תוך מספר שבועות, זה היה מעבר ליכולת הסבל שלי. באמצעות שיטתו של ברונו גרונינג למדתי לקלוט ולהפנים את כוח הריפוי האוניברסלי עליו מעולם לא שמעתי קודם לכן. תוך זמן קצר ביותר, הפכתי לבריאה לחלוטין באמצעות קליטה והפנמת כוח זה, והמצב נשאר ללא שינוי עד היום, שבע שנים מאוחר יותר. החלמה זו איפשרה לי להגשים את משאלתי הגדולה ביותר – למדתי וטריריה רפואית וכיום אני וטרירית. לפני כמה שנים חוויתי שכוח ריפוי זה יכול להשפיע אפילו על מחלות בלתי ניתנות לריפוי בבעלי חיים, בדיוק כפי שניתן

לראות באופן חיובי בתחום הרפואה האנושית. כיום אני פועלת בקבוצת הוטרינרים בקבוצה הרפואית מדעית של חוג ידידי ברונו גרונינג, המאמתת החלמות בעלי חיים אלה מנקודת מבט רפואית. במהלך עבודה זו, אני נתקלת בהחלמות בעלי חיים שלא ניתן להסבירן מנקודת מבט וטרינרית ושהרשימו אותי במידה מזדהימה (למשל, החלמה מגידולים, אפילפסיה, שכבות עור בלתי ניתנות לריפוי, נזק גופני ודלקות ויראליות חשוכות מרפא). הקבוצה הרפואית מדעית (ה-MWF) נטלה על עצמה את המשימה לאשר ולתעד באופן מדעי את התקריות הללו, ובכך ליידע לגבי כוח הריפוי הזמין לציבור ובכך לכל מי שמחפש עזרה. על בסיס ניסיוני האישי, אני עומדת איתנה בשמי מאחורי עבודה זו, וחווה שוב ושוב באושר רב שנכונים דברי ברונו גרונינג 'אין דבר כזה בלתי ניתן לריפוי'."

ר. פריוולד, וטרינרית

"כרופא כללי נחשפתי בחוג ידידי ברונו גרונינג לאפשרות ההחלמה בדרך הרוחנית עבור מחלות שנחשבו ברפואה הקונבנציונלית לבלתי ניתנות לריפוי. אנחנו, כאנשים הנוטים לחומרנות, איבדנו קשר עם הרוח, הנשמה, עם אלוהים. עכשיו, כאשר אנחנו בהדרגה מכירים ביכולתנו למצוא ישועה בממלכה החומרנית (מחלות רבות הנחשבות כבלתי ניתנות לריפוי עבור הרפואה הקונבנציונלית, למרות התקדמות הטכנולוגיה), אנחנו שוב מתחילים לחפש את מקור כל החי, הרוח – אלוהים. חוקי הרוח על החומר – את זה עלינו ללמוד מחדש. למרות פשטותו, ברונו גרונינג היה אדם בעל אמונה אמיתית וידע, שקרב אלינו את הדרך הפשוטה של החלמה בדרך הרוחנית – ובכך גם

את המקור שלנו. כל אחד יכול ליטול הזדמנות זו אם הוא פתוח ומוכן עבורה – ללא עלות וללא התחייבות. 'אינך חייב להאמין למה שאני אומר, וגם איני דורש זאת. מחובתך לשכנע עצמך בכך!' (ברונו גרונינג)"
ד"ר פ. גרינגינגר

"עבורי, הידע על ה-Heilstrom ועל שיטתו של ברונו גרונינג הוא עזרה רבת ערך בעבודתי הרפואית – במיוחד עבורי, העובדה המתועדת היטב והמוכחת 'אין דבר כזה 'בלתי ניתן לריפוי!' היה ביכולתי לחוות החלמה בגופי שלי, עבורה אני אסיר תודה מעומק הלב. הידע על כוח ריפוי זה, פותח עבורי דרכים חדשות לחלוטין. דרך קליטה והפנמה קבועה של ה-Heilstrom, התחזקה בי האמונה בתחומים המקצועיים והאישיים. יש להדגיש מבחינה זו כי הריפוי הרוחני והרפואה הקונבנציונלית אינם מעכבים או מגבילים זה את זה, אלא יכולים להשלים זה את זה באופן משמעותי.

ד"ר ה. הגמוסר

"בתקופתנו, נראה כי מוענקת חשיבות מוגזמת לערכים חיצוניים. באותו זמן, חרדה וחוסר אונים גוברים ביחס לבעיות יומיומיות ומחלות. באמצעות חיזוק האמונה והאמון בכוח האלוהי, כפי שברונו גרונינג תמיד הפגין, ניתן להתגבר על קשיים אלה. אנו חווים בהחלמה את הכוח וחשיבות אמת זו כשחרור מכאב. חשוב לי מאוד ליידע את המעוניינים בעניין זה."

ד"ר י. קאופמן

"מצד אחד, ישנה רפואת הי-טק, אשר בטירוף האפשרויות שלה, נראה כי היא מתייחסת לאנשים רק כגוף – מכונות הזקוקות לתיקון; ומצד שני, המציאות העכשווית שלנו נקבעת בהתאם להתגברות הלחצים הכלכליים אצל המספר הגדל בהתמדה של אנשים הסובלים ממחלות חוזרות המסובכות יותר ויותר. הדבר יוצר מאבקים בלתי ניתנים לפתרון במידה גוברת, ובלית ברירה אנו נאלצים כרופאים למצוא כיוונים מוסריים חדשים. ברוננו גרונינג מצביע במובן זה על התחלה חדשה. באמצעות פועלו המדהים, הוא לימד אותנו ונותן לנו את ההוכחה הניצחת שהחלמה אמיתית אינה שאלה של 'טכנולוגיה', אלא שהכל אפשרי באמצעות 'מדע הלב' האמיתי ומוכנות למהפך פנימי. היה ביכולתי לשכנע עצמי בכך באמצעות חוויה אישית לפני שנים רבות, למרות חברותי ב'אגודה' שכיוון ה'תיקון' מאפיין אותה.

ד"ר א. מידינג, מנתח פה ולסת

"חשוב ביותר, במיוחד עבור רופא, להבין שהאדם אינו רק מקבץ עצמות ושרירים השוקל מספר מסויים של קילוגרמים. האדם הוא הרבה מעבר לשילוב גוף, נפש ונשמה עם מהות אלוהית במרכז. כוח אלוהי זה במרכז האדם, לא רק מקשר את האדם למקור עליון, אלא גם משפיע עליו בכל הרמות, מהבריאות הגופנית לבריאות הרוחנית. מבלי לחזק קשר רוחני זה וללא הרמוניה של גוף, נפש ונשמה, בריאות שלימה בלתי אפשרית. תהיה זו טעות אדירה להגדיר את האדם רק ברמה הגופנית, ובכך לשכוח את הרמות המוצנעות והחשובות האחרות של הנפש והנשמה, ולהתעלם מהקשר עם המקור האוניברסלי.

שיטתו של ברונו גרונינג לא רק מזכירה לנו לגבי עומק הקשר עם הכוח האוניברסלי, אלא גם עוזרת לנו לאזן את ההרמוניה בגופנו, בנפשנו ובנשמתנו. עבורי, עקרונותיו של ברונו גרונינג מזכירים את הפילוסופיות הוודיות ההודיות, המדגישות את החשיבות הרבה בחיזוק האנרגיות הפנימיות המוצנעות. שיטתו של ברונו גרונינג היא דרך מובנת ושיטתית להעצמת האנרגיות והכוחות הפנימיים שלנו ולאיחוד גוף, נפש ונשמה.

ד"ר א. מלנק

"שיטתו של ברונו גרונינג עזרה לי באופן אישי להפוך לחופשי ממחלות. היא עוזרת לאנשים, כפי שמוכח בדו"חות ההחלמה של הקבוצה הרפואית מדעית. אין דבר כזה 'בלתי ניתן לריפוי'; ניתן להחלים מכל מחלה. באמצעות קליטה והפנמת ה-Heilstrom, מחפשי החלמה חווים את הקשר עם אלוהים, וכך מתאפשר להם להשתתף באופן פעיל בהחלמתם. 'אלוהים הוא הרופא הגדול מכולם', אמר ברונו גרונינג."

ד"ר ב. שליקר

"כרופא מומחה ברפואה הוליסטית, כבר הכרתי דרכים רבות של ריפוי בדרך הרוחנית ואינני רוצה לפספס אף אחת מהן. מה שאני אוהב במיוחד בחוג ידידי ברונו גרונינג הוא שכאן ההחלמות מתועדות בטיפול יוצא מן הכלל וביסודיות. דבר ראשון, דו"חות החלמה אלה יכולות לאפשר תקווה מוצדקת לאדם עם מחלה קשה 'חשוכת מרפא', שאחרת יאבד תקווה. שנית, דו"חות מתועדים אלה מספקים עובדות להן עולם המדע כבר אינו יכול להתכחש.

הקבוצה הרפואית מדעית של חוג הידידים עושה עבודה חלוצית, המביאה למודעות הציבור את ההחלמות בדרך הרוחנית. אני חש בצורך לעזור בכך, כי היה ביכולתי לחוות אצל מטופליי, בבני משפחתי ובי עצמי, החלמות רבות בדרך הרוחנית באמצעות שיטתו של ברונו גרונינג. " ד"ר ו. שמוקרמייר

"כמנתח אורתופדי, לעיתים קרובות ראיתי מטופלים עם מחלות אקוטיות וכרוניות להן באמת אין לנו פתרונות. הדבר הוביל אותי להאמין שלגופנו ישנה מערכת החלמה המתבססת על כוח ריפוי רוחני אוניברסלי. ברונו גרונינג מדגיש כי הדרך האלוהית היא ניצוץ תקווה עבור כל האנשים הנואשים. אני מאמין בכל לבי שהכוח האלוהי, השונה מכל האחרים, מרפא מחלות, ומעל לכל מביא לאושר מוחלט בחיינו. "

ד"ר ס. ש

"ברונו גרונינג הוא כמו תמרור. הוא מראה לי את דרכי, ומראה לנו כיצד ביכולתנו לזכות בבריאות, ובאמצעות זאת גם בבריאותנו הרגשית. דרכו מובילה לאלוהים, ללא קשר לדת, לצבע עור או לגיל. כיון שזה אינו עולה דבר, הדבר זמין לכולם. "

ד"ר ר. וילר, רופא שיניים

"הרצאת מבוא בניו יורק לשיטתו של ברונו גרונינג, הביאה אותי למודעות לגבי קיום חוג הידידים. אני עובד כמנתח כאן בעיר. אך החלמה בדרך הרוחנית, לא היתה מוכרת לי. מה ששיכנע אותי היה הכוח אותו ניתן היה לקלוט באופן כה

בולט ובעוצמה במהלך ההרצאה. לכן אני עוזר כאן בניו יורק. ההחלמות בחוגים מתועדות בידי אנשים שקיבלו הדרכה. אני עוזר לידידים אלה בהנחיית קבוצת עבודה כל ששה שבועות. זהו תפקיד נהדר. ב-2005 נתתי שתי הרצאות מבוא לקהל הרחב באזור העיר ניו יורק. כאן באמריקה, יש לנו כה הרבה הצעות רוחניות, אך רובן עולות כסף, ומעולם קודם לכן לא חוויתי כוח זה כפי שחוויתי בחוג ידידי ברונו גרונינג. כן אני מתלהב מהחירות שדרך זו מעניקה לי באמצעות ברונו גרונינג. אני מאמין שזוהי בינה עתיקה שברונו גרונינג החזיר בשיטתו, ולכן אני תומך בה בשמחה."

ד"ר ג'. מרסר

מנתח, ניו יורק, ארה"ב

"עמית גרמני נתן הרצאה כאן בבית החולים, על החלמה בדרך הרוחנית באמצעות שיטתו של ברונו גרונינג. המנהל הרפואי בבית החולים שלנו נתן את הרצאת המבוא לכל המחלקות וכן גם הזמין אותנו באופן אישי. אז כך גם אנחנו הגענו. זה אכן היה משהו יוצא דופן שרופא גרמני היה צריך להגיע אלינו להודו להאיר את עינינו בדבר אפשרות ההחלמה בדרך הרוחנית. אך השילוב המקצועי של עובדות רפואיות וידע רוחני באמצעות שיטתו של ברונו גרונינג, אכן היה מרשים ביותר עבור כולנו. גם אני קלטתי את הכוח כזרם שעבר דרך גופי. מאז אני קולט ומפנים את ה-Heilstrom בקביעות. כתוצאה מחוויות חיוביות רבות, לשיטתו של ברונו גרונינג בינתיים יש משמעות מיוחדת עבורי."

ד"ר זמינדר

רופא נשים, אמדבד, הודו

"אני עובד כרופא ומשתמש בעיקר בשיטות הרפואה הקונבנציונלית, אך גם בהומאופתיה. לא הייתי מודע לאפשרות ההחלמה בדרך הרוחנית באמצעות קליטה והפנמת כוח ריפוי, עד ששמעתי על חוג ידידי ברונו גרונינג משניים ממטופליי. הם קיבלו עזרה באמצעות שיטתו של ברונו גרונינג עבור מחלות כרוניות, שעבורן לא היה כבר ביכולתי לעזור להם. הדבר הרשים אותי, וכך הייתי מוכן לבדוק את שלא ידעתי, ללא דעות קדומות. מיד היה ביכולתי לקלוט את ה-Heilstrom בהרצאת המבוא שלי לשיטתו של ברונו גרונינג. זו היתה תחושה נעימה מאוד של זרם שעבר דרך כל גופי. הפנמת ה-Heilstrom עוזרת לי להיות רגוע ומעניקה לי כוחות רגשיים להתמודד עם המתלות האישיות שלי, אך גם עבור כל הדרישות המקצועיות שלי. אני מעריך מאוד את עבודת חוג הידידים בארצי וכבר אישרתי כמה החלמות של אנשים כאן. הדבר מראה לי את יעילות שיטתו של ברונו גרונינג, גם לגבי מחלות כרוניות. לכן, כרופא, נטלתי על עצמי בשמחה את הנחיית מעגל עבודת דו"חות ההחלמה באזור ברצלונה."

ד"ר כרדונה

רופא כללי, ברצלונה, ספרד

החלמות כיום

בחוג ידידי ברוננו גרונינג עדיין בוחנים כיום את ההחלמות באמצעות קליטה והפנמת ה-Heilstrom בהתאם לשיטתו של ברוננו גרונינג. מחפשי עזרה קולטים עבור עצמם באופן סדיר את כוח הריפוי, וכן הם נפגשים בחוגים אחת לשלושה שבועות. בדרך זו, באמצעות קליטת ה-Heilstrom, וביישום שיטתו של ברוננו גרונינג, קורות החלמות מדהימות ביותר שאין אפשרות להסבירן מבחינה רפואית – אפילו ממחלות כרוניות קשות. אנשים המקבלים הדרכה, מתעדים אותן בכתב, רופאים מנחים מעגלי עבודה בהם הם עוברים עליהן, וקבוצות רופאים אזוריות מעניקות להן אישור סופי. מספר דוגמאות מתומצתות מוגשות דלהלן.

החלמה מהמיפלגיה

לאחר שטף דם במוח

"באוגוסט 1976, כל צד שמאל בגופי היה משותק לאחר שטף דם במוח. למרות כל מאמצי הרופאים, השיתוק בזרוע וברגל שמאל לא פחת. כך, היה ביכולתי רק להסתובב באופן עצמאי בבית בהשתמשי בקביים וניתן לי קיבוע מפלסטיק לרגלי המשותקת שהיה מהברך עד העקב. שיתוק זה נשאר ללא שינוי במשך 13 שנה.

במהלך המבוא לשיטתו של ברוננו גרונינג באוקטובר 1989, חשתי בכוח ובחום בכל גופי. שמונה ימים לאחר המבוא, חוויתי את החלמתי. שכבתי על הספסל במטבח בעת מנוחת הצהריים, כאשר לפתע התעוררתי בבהלה ובתחושה שביכולתי ללכת שוב. נעמדתי והתהלכתי ללא

כל עזרת קביים, מקל או קיבוע סביב המטבח, במורד המדרגות והחוצה לגינה, שם הסתובבתי. היה ביכולתי לשים את משקלי על רגלי הימנית מבלי לעקם את הקרסול ולהזיז את רגלי באופן מלא בהתאם לרצוני. גם זרוע שמאל זכתה בכוחה מחדש. במהלך בדיקות חוזרות ב-1990 וב-1991, שני ניורולוגים לא הצליחו למצוא כל סימני שיתוק."

גב' א. ק., בת 62

גרמניה

החלמה מאוסטאופורוזיס

"ב-1990 פיתחתי כאבי גב קשים, כאב מתמיד באמצע הגב שעייב אותי בעבודה באופן ניכר. כאשר החל הכאב במפרק האצבע שלי ובברך, הלכתי לרופא. בדיקת צפיפות העצם שנעשתה על-ידי הרופא, קבעה אוסטאופורוזיס. למרות כל הטיפולים (סידן, ויטמין D, הורמונים) הכאב התגבר ובבדיקה הבאה שנה מאוחר יותר, צפיפות העצם הראתה החמרה ברורה במחלה. לבסוף הזדקקתי לקביים לשם הליכה. הייתי נואשת, בכיתי הרבה ופחדתי מהעתיד.

מצאתי את דרכי לחוג יידי ברוננו גרונינג באמצעות שכנתי. כאבי הגב נעלמו תוך כמה חודשים, ואותו דבר היה בקשר ליידי וברכיי. היה ביכולתי להניח את הקביים בצד. במאי 1999, הלכתי שוב לבדיקת צפיפות עצם. לפתע הממצאים הראו תוצאות טובות לגילי. נקבעה עלייה ברורה בצפיפות העצם, שהרופא לא יכול היה להסביר, כך שלא ניתן היה לדבר עוד על אוסטאופורוזיס."

גרטרוד פישר, בת 73

גרמניה

החלמה מדיכאון

"סבלתי מדיכאון חמור מאז גיל 19. טופלתי בתרופות במשך שנים רבות. חיי היו עינוי גדול. ב-1987 מצבי החמיר ועברתי טיפולי פסיכותרפיה שונים. מ-1991 ואילך היו לי גם תלונות גופניות. בנוסף לחרדה, תוקפנות ועצבות מתמדת, חשתי בלחץ חזק בחזה. בייאושי, חיפשתי החלמה בדרכים שונות, כגון יוגה, טיפול בפרחי באך, ריפוי בהיפנוזה, טיפולי קוטביות ואחרים. בחורף 1996 הגיע משבר נוסף. כמה פעמים הייתי קרובה להתאבדות. פסיכיאטר איבחר 'דיכאון נוירוטי'.

דרך עמית לשעבר, מצאתי את דרכי לחוג ידידי ברונו גרונינג בפברואר 1998. מאז אותו היום, אני בריאה. לא היה ביכולתי להבין זאת כלל. כל מה שהטיפולים שעשיתי במשך עשרות שנים לא יכלו להשיג – כאן חוויתי בהחלמה ספונטנית! ואפילו לא הגעתי עם הרבה תקווה לאחר כה הרבה אכזבות במשך כל אותן עשרות שנים. שמחת החיים שבה אליי. העומס שנמשך עשרים שנה פשוט נעלם."

כריסטה סלינה, בת 42

גרמניה

החלמה ממחלת לב כלילית

(אנגינה פקטוריס)

וקרדיאסתניה לאחר אוטם העורקים הכליליים

"מאז 1984 סבלתי ממחלת לב (אנגינה פקטוריס) וקוצר נשימה כאשר עליתי במדרגות או תחת מאמץ. ב-1991, הכאב החריף. היו לי שני התקפי לב והיה עליי לעבור

שלוש בדיקות עם בלון קתטר בהן הכליליים האוטמים הורחבו שוב ושוב. למרות כל האמצעים שננקטו, לא היה ביכולתי לעמוד בכל סוג של מאמץ. המאמץ הקטן ביותר גרם לקוצר נשימה ולתלונות אנגינה פקטוריס. היה בלתי אפשרי עבורי לסדר את המיטות, לנקות את החלונות, לשאוב אבק או לעלות במדרגות. לעיתים אפילו לא היה ביכולתי ללכת 500 מטר בשטח מישורי.

בנובמבר 1994 התוודעתי לשיטתו של ברונו גרונינג. בשבועות שלאחר מכן המצב השתפר עוד ועוד. בתחילת פברואר 1995, כל התסמינים שהיו לי שנים רבות, פשוט נעלמו. היה באפשרותי לסדר את המיטות, לשאוב אבק ולצאת שוב לטיולי הליכה ללא קוצר נשימה או כל תסמינים של אנגינה פקטוריס."

כריסטה נם, בת 71
גרמניה

החלמה לאחר עשרים שנה מכאב כרוני (נשית מותנית חמורה)

"מאז שהייתי בן 40, סבלתי מכאבים חריפים תכופים שהתפשטו לכל אזור הגב התחתון ולעיתים קרובות גם לשתי ירכי. תנועה אחת לא נכונה הספיקה כדי שאתענה במשך שבועות מכאבים חזקים אלה. בין תקופות הכאבים החריפים האלה, היה כאב קבוע נסבל יותר. מעולם לא הייתי משוחרר מכאב. הכל קרה בעקבות עבודה גופנית קשה. הייתי יערן במשך שנתיים ואז עבדתי בבית חרושת במשך 34 שנים. מנקודת מבט רפואית, המחלה הכרונית

היתה כתוצאה מניוון דיסק בין-חולייתי שניזוק. כל הטיפולים שניתנו, העניקו הקלה קצרת מועד בלבד.

בסוף מאי 1991, התוודעתי לשיטתו של ברונו גרונינג ומאז אני חופשי לחלוטין מכאב. שבוע לאחר המבוא לשיטה, כבר הפרתי בגינתי ונשארתי חופשי מכאב, דבר אותו היה ביכולתי לעשות רק בלווית כאב במשך 20 השנים הקודמות. זמן קצר לאחר מכן, היה ביכולתי אפילו לעזור לאנשים להיזיז ולסחוב ריהוט כבד – דבר שלא היה עולה על הדעת במשך שני העשורים הקודמים."

יוסף קולס, בן 74

בלגיה

החלמה מטיניטוס (צלצולים באוזניים)

"מאז 1983 סבלתי מטיניטוס באוזן שמאל. למרות שמומחים טיפלו בי בתרופות, הרעשים באוזני נשארו בעינם בעוצמה חזקה במשך 14 שנים. זה הפריע במיוחד בעיקר בלילה, ומעולם לא היה ביכולתי לזכות בשנת לילה מלאה. הייתי הולך לעבודה מותש לחלוטין, תמיד הייתי מדוכא ועצבני במידת מה ותמיד היה לי כאב ראש.

באוקטובר 1997 התוודעתי לשיטתו של ברונו גרונינג, ובמהלך אותו מפגש הרעש באוזן וכאב הראש נעלמו. אני שוב מלא שמחת חיים וסוף-סוף ביכולתי לישון באופן תקין."

רולף קינט, בן 44

גרמניה

החלמה מתלות באלכוהול, ניקוטין וסמים שנמשכה שנים רבות

"בגיל 16 התחלתי לשתות בירה ולעשן, ושנה לאחר מכן גם השתמשתי בחשיש. הטבעתי את עצמי בדברים אלה כאשר היו לי בעיות. בסוף עישנתי שתי חבילות סיגריות ביום ושתיתי בירה ויין עד קהות חושים. יחד עם החשיש, הגיע הקוקאין והספיד. ב-1994, לפתע מחוסר עבודה, נטלתי עוד ועוד סמים, כולל אקסטזי והרואין. ואז, כאשר מערכת היחסים שלי עם החברתי נהרסה, כבר לא איכפת היה לי מעצמי. אחרי 1996, בזבזתי כסף רב על סמים. מבחינה גופנית הייתי במצב כה קשה שלא היה ביכולתי עוד לעבוד. לא יכולתי עוד להתרכז בשום דבר והייתי מדוכא.

באפריל 1998, התוודעתי לשיטתו של ברנו גרונינג. באותו חודש, מצאתי שוב עבודה. שלושה חודשים מאוחר יותר, שתיתי את הבירה האחרונה שלי. ארבעה שבועות לאחר מכן, הפסקתי לעשן וליטול סמים. אני חופשי מסמים, במצב גופני מצויין וביכולתי להתרכז שוב."

מר ו. ב., בן 38

גרמניה

החלמה ממחלת ליים

"בקיץ 1987, נעקצתי מקרציה. לפתע עלה לי החום שהתלווה בכאב ראש. ואז התפתח כאב בקרסול ובגב התחתון שלי. למרות שקיבלתי זריקות נגד הכאב, הכאב עבר לצוואר, לאגן ולכל המפרקים האחרים שלי. כאבי הראש המשיכו, לא היה ביכולתי להתרכז, וסבלתי מעייפות

מתמשכת. ב-1991 אובחנה מחלת ליים. אנטיביוטיקה (דוקסיצילין, רוצפין) הקלה על התסמינים לזמן קצר בלבד, עד שהיא לא עזרה כבר כלל. חיפשתי עזרה בכל מקום (הומאופתיה, טיפול בשדה מגנטי, טיפול נירולוגי, מרפאים, ועוד) היו דברים שעזרו, אך רק לזמן קצר. בשנים לפני שיצרתי קשר עם שיטתו של ברונו גרונינג, סבלתי מהמחלות הנ"ל באופן רציף. מצבי היה חסר תקווה.

ב-7 באוגוסט, 2002, התוודעתי לשיטתו של ברונו גרונינג. כמה שבועות לאחר מכן, פשוט הייתי שוב בריאה. הכאב הכרוני, חוסר היכולת להתרכז, התשישות, הפחד – הכל פשוט נעלם, וכך זה נשאר עד היום. אני שוב חשה חיה!"

באטה וידרות-לוכנר, בת 51

גרמניה

החלמה מכאב כרוני שנגרם מארתריטיס במפרקי הברך
"בגיל 40 ברכיי החלו לכאוב, והמצב החמיר במשך השנים. שכיבה, ישיבה, הליכה, עלייה וירידה במדרגות – הכל כאב מאוד, וברכיי היו חמות ונפוחות. הליכים ארתרוסקופיים וניתוח בברך ימין לא הביאו לכל שיפור. הרופא שלי דיבר על ארתריטיס חמור, אך אמר שהייתי צעירה מדי עבור מפרקי ברך מלאכותיים. אז ניתנו לי משככי כאבים (מגלופן 50 מ"ג, 3-4 כדורים פעם ביום) ו-6 מ"ג לקסטניל לפני השינה. אך עדיין היו לי כאבים חזקים. היה עליי להפסיק לעבוד במקצועי (אחות לילדים), וב-1995 יצאתי לגמלאות מוקדמות בגיל 52. אפילו עם קביים היה ביכולתי ללכת רק מרחקים קצרים. רק במאמץ

רב הצלחתי לעשות את עבודת הבית שלי. כאשר עליתי במדרגות הצלחתי למשוך את עצמי כלפי מעלה במושכי במעקה.

במאי 1998, התוודעתי לשיטתו של ברונו גרונינג. לאחר כנס הסתיו בווינה ב-1998, הכאבים נעלמו. ביכולתי לעשות סקי, לרכב על אופניים, לטפס על הרים, לעשות סרפינג – לשמחתי הרבה!"

אריקה שוורץ, בת 63

אוסטריה

החלמה מאלרגיות לאבקת צמחים ולאבק קרדית הבית

"שמתי לב לכך בפעם הראשונה ב-1987: עיניי דמעו, אפי נזל. זה השפיע גם על עבודתי כדוור, כי היה עליי לרוקן כמה שקי דואר מידי יום, ובעשותי זאת, הייתי מקבל התקפים אלה. גם שאיבת אבק היתה בלתי אפשרית ללא תלונות אלה. ביקורים בחוות הוריי היו גרועים במיוחד. לא היה ביכולתי לעזור בפריקת הקש על רצפת הגורן, עקב ההשפעות – עיניים נפוחות ובוערות ואף נזל – היו כה חמורות. בדיקת אלרגיה חשפה תגובה חמורה לאבק קרדית הבית ולאבקת דשא. נתנו לי זריקות מנע במשך שנתיים וחצי, ונטלתי ויווידריל לעיניים וטיפות אף, אך ללא הצלחה.

במרץ 1996, התוודעתי לשיטתו של ברונו גרונינג. בסתיו 1996, לפתע הבנתי שכבר לא היו לי כל התקפי אלרגיה. עבודה עם קש, עבודתי כדוור ושאיבת אבק אפשריים עכשיו ללא כל תלונות."

פאול לולכר, בן 48

גרמניה

החלמה מהמיפלגיה עם איבוד יכולת הדיבור לאחר שבץ מוחי, פצע ניתוח שלא החלים עם תסמונת כאב כרוני לאחר ניתוח וטיפול בהקרנות לסרטן ריאות

"לאחר שבץ מוחי ב-1987, המחצית הימנית של גופי היתה משותקת. כאשר נשענתי על רגל ימין, היא היתה קורסת, ולא היתה לי אחיזה ביד ימין. כן לא היה ביכולתי לדבר היטב; יכולתי רק למלמל. לעיתים קרובות נחנקתי כאשר אכלתי, כך ששקלתי רק 47.5 ק"ג. הייתי מסוגל ללכת רק כמה צעדים בבית ללא מקל הליכה והיה על מיישהו לעזור לי. הרופאים זקפו את השבץ להצרות של עורק הלב. אך למרות הניתוח בעורק הלב, חודשים בבית החולים, פיסיותרפיה וטיפול דיבור, לא חל כל שיפור במצבי.

ב-1990 גילו אצלי סרטן ריאות. לאחר כימותרפיה, הקרנות והסרת גוש בריאה, נשאר פצע פתוח (פיסטולה) באזור הניתוח שלא החלים. היו הפרשות ממנו באופן קבוע, היה צורך לחבוש אותו כל יום והוא גרם לכאב בלתי נסבל. אפילו מורפיום לא שיכך את כאביי.

באוקטובר 1997, גיליתי בקשר לחוג ידידי ברונו גרונינג והתוודעתי לשיטה. מאז קלטתי את ה-Heilstrom באופן סדיר. תוך שלושה חודשים הפצע מניתוח הריאה החלים. גם הכאב פשוט נעלם לאחר מכן. לאחר שלושה חודשים נוספים, היה ביכולתי להזיז את זרועי הימנית ורגלי הימנית היתה שוב חופשייה, גם לאחר שיתוק של עשר שנים. מאז, היה ביכולתי גם לדבר שוב. משקלי עלה ל-86 ק"ג. הרופא המטפל מדבר על נס."

ניקולאי גונטשר, בן 68

זוחסטאן

החלמה מ-36 שנים של אלכוהוליזם ודיכאון חמור

"זמן קצר לאחר יום הולדתי ה-18, התחלתי לשתות בירה ושנפס. בדרך כלל הלכתי למקום המפלט האהוב עליי לאחר העבודה כדי לשתות שם עד שעה שלוש לפנות בוקר. בשעה שבע הייתי קם והולך לעבודה. עשיתי זאת כל יום, שבוע אחר שבוע, חודש אחר חודש, שנה אחר שנה – זה הפך להרגל. הייתי שותה 12 עד 17 בקבוקי בירה מידי יום, שבעה ימים בשבוע. נישואיי סבלו מכך והתפרקו עקב התלות הזאת. אך עדיין לא הייתי מסוגל להפסיק. נהייתי מדוכא ופשוט רציתי למות. שני ניסיונות התאבדות לא צלחו, אז המשכתי לחיות – שני ילדי החזיקו אותי בחיים.

בינואר 2004 גיליתי בקשר לחוג ידידי ברונו גרונינג. מאז אפריל 2004, לאחר כנס האביב של צפון אמריקה של חוג הידידים, התשוקה שלי לאלכוהול פשוט נעלמה. אני יכול לצפות באחרים שותים, מבלי כל מחשבה של רצון לשתות בעצמי. כמה חודשים מאוחר יותר חוויתי החלמה מדיכאון. כל תחושת הכובד והעצבות פשוט נלקחו ממני. אני שוב אוהב את חיי."

ג'ון לייקר, בן 54
ארה"ב

החלמה מתסמונת כאבים בחוליות הצוואר

"עקב ספונדילוזיס (בלאי) בחוליות הצוואר, סבלתי כמעט מידי יום מכאבים עזים באזור העורף. נטלתי משככי כאבים, עשיתי אמבט איורודי מרגיע, ועשיתי תרגילי התעמלות ורייקי. אך דבר לא הביא את ההחלמה – רק

להקלה זמנית. במהלך המבוא לשיטתו של ברוננו גרונינג בגנדהינגר במאי 2001, כל הכאבים נעלמו באופן ספונטני. מאז, הייתי מסוגלת לעשות את כל עבודתי. אני כה מאושרת שאין לי כבר כאבים."

גב' הנסבן רמשהאי סראק, בת 39

הודו

החלמה ממצלת קרינה שנגרמה עקב השתתפות בעבודת פינוי וניקיון בצ'רנוביל לאחר אסון הכור האטומי ב-1986

"הייתי נוכח בניקיון לאחר אסון הכור האטומי בצ'רנוביל. 15 מהגברים איתם עבדתי שם, נפטרו במשך השנים שלאחר מכן. המגע עם החומר הרדיואקטיבי המזוהם (למרות הכפפות, וכו') נחשף תחילה על עורי. כאשר עדיין עבדתי שם, קיבלתי הרבה שלפוחיות קטנטנות על כפות ידיי ועל סוליות כפות רגליי שנראו כמו אקזמה. אז התפתח אובדן זיכרון קצר מועד שהלך וגבר, ואובדן ריכוז. כבר לא היה ביכולתי לזכור דבר, ופשוט שכחתי מקרים שבדיוק קרו. נזקקתי לשבועיים כדי לקלוט את תוכן עמוד בודד בספר. עייפות מענה וחוסר אנרגיה השתלטו עליי. כל פעילות פשוטה כבר לא היתה אפשרית – לא היה לי כוח. כאבים בזרועות וברגליים עינו אותי באופן קבוע. ואז איבדתי מידי פעם את ההכרה; הייתי מחוסר הכרה במשך שלוש עד חמש פעמים ביום. ביליתי כמעט שנתיים בבתי חולים, אך אף רופא לא יכול היה לעזור. בסוף 1993, נשלחתי הביתה כחשוך מרפא למות, עם האבחנה: 'נזק גופני של המוח הגדול עם חולשה כתוצאה מעבודה בצ'רנוביל'."

ב-21 בנובמבר, 1993, אשתי ואני מצאנו את דרכנו לחוג ידידי ברונו גרונינג. מאז קלטתי והפנמתי באופן סדיר את ה-Heilstrom. בחודשים שלאחר מכן, כל המחלות שלי נעלמו, ומאז אמצע 1994, אני בריא. אני עובד שוב במקצועי, וכל הכאבים הם נחלת העבר. גם אובדני ההכרה הקצרים היומיים נעלמו. ביכולתי שוב לקרוא באופן נורמלי לחלוטין, וחזר לי הזיכרון."

פאוול פ. שמת, בן 49

רוסיה

מילון מונחים של מילים גרמניות:

Heilstrom: זה משה שברונו גרונינג קרא לכוח הרוחני שגורם להחלמה. הוא גם השתמש במונחים "גל ריפוי" ו"כוח אלוהי" כמושגים נרדפים.

Einstellen: אדם "מתכוונן" לכוח האלוהי וקולט ומפנים אותו.

Regelungen: זרימת הכוח מתחילה בתהליך ניקוי בגוף היכול גם להתבטא בכאב. המחלה מתנקה מהגוף. ברונו גרונינג כינה זאת Regelung.

כאשר ברונו גרונינג התפרסם בהרפורד ב-1949, הופעתו הציתה דיון פומבי – האם הוא שרלטן או "מרפא פלאים", עוזר שבורך על-ידי אלוהים או נוכל ורמאי? האם הוא באמת יכול לעשות משהו או לא? קרב הדיעות שהחל אז, ממשיך עד היום. באותה תקופה היו אלה בעיקר נציגי מקצוע הרפואה, כיום אלה בעיקר "מומחי כתות" מהדתות הגדולות המנסים להחרים את חוג ידידי ברונו גרונינג ככת ולהשמיץ את מה שקורה כיום.

ספר זה הוא אוסף קולות מאלה בעלי נקודות השקפה שונות, כלומר, מאלה שהשמיעו קולם לטובת ברונו גרונינג וחוג ידידי ברונו גרונינג. הצהרות מהעיתונות הבינלאומית מאז ומהיום, מומחים מעיתונים וחברות, וכן מיחידיים, וכמו כן, דיעות מומחים והוקרה מרחבי תבל. האוסף כולל מכתבי בקשות מרופאים שכתבו לברונו גרונינג ב-1949, דו"חות החלמה מאותה תקופה, והצהרות מרופאים כיום וכן דו"חות החלמה עכשוויים.

האמת תמיד מנצחת בסופו של דבר. אוסף זה הוא תרומה במובן זה, ובכוונתו לעזור לאלה שעדיין לא החליטו עבור עצמם.

Orderno. 973,12 hebräisch
"Die Wahrheit hat allein Bestand"

Grete Häusler GmbH

